

DISPOSICIONS**DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA****LLEI 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic.**

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

El Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic (IPCC, per les sigles en anglès) ha publicat cinc informes que evidencien els canvis en el clima i llur correlació directa amb l'activitat humana. L'últim informe conclou que el canvi climàtic i la seva manifestació més visible, l'escalfament global, ja inqüestionable, és fonamentalment antròpic, amb un nivell de probabilitat superior al 95%, i està causat, essencialment, per les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH) provocades per l'ús de combustibles fòssils i el canvi en els usos del sòl.

El canvi climàtic i els impactes que en deriven són el repte de caràcter global més important que les societats humanes han afrontat mai. Encarar aquest repte exigeix una transformació profunda dels actuals models energètics i productius i un compromís mundial al més alt nivell. L'escalfament global no és exclusivament un problema ambiental. Incideix en molts d'àmbits i esdevé una qüestió cabdal que afecta la biodiversitat, el model econòmic, la mobilitat, el comerç, la sobirania alimentària, l'accés a l'aigua i als recursos naturals, les infraestructures i la salut. Per aquest motiu influirà cada vegada més en les polítiques mundials, nacionals i locals. L'alteració de les variables climàtiques –temperatura, precipitació, humitat, velocitat del vent i temperatura de l'aigua de la mar, entre d'altres– i l'augment en la freqüència i intensitat dels fenòmens meteorològics extrems –sequeres, inundacions, onades de calor– ja comporten un risc per als ecosistemes, per a la preservació de la biodiversitat i per a les persones.

De fet, diferents centres de recerca internacionals han assenyalat que des del 2013 les concentracions de diòxid de carboni (CO₂) a l'atmosfera han excedit la xifra de 400 parts per milió, un llindar que no s'havia assolit en més de 800.000 anys, segons demostren les dades obtingudes de les bombolles d'aire dels testimonis de gel, i que no tornaran a baixar d'aquest llindar en dècades, encara que hom aturi sobtadament tota emissió de gasos amb efecte d'hivernacle. Els danys i les pèrdues derivats de fenòmens naturals han passat dels 50.000 milions de dòlars en la dècada dels vuitanta als més de 200.000 milions de dòlars en la darrera dècada, dels quals tres quartes parts són conseqüència de fenòmens meteorològics extrems.

Així, cadascuna de les tres últimes dècades ha estat més càlida que l'anterior, i la corresponent al 2001-2010 ha estat la més càlida registrada des que es van començar a prendre mesures instrumentals en l'època moderna i de manera global, cap al 1850. S'estima que la temperatura mitjana anual mundial a la superfície de la Terra i dels oceans durant la dècada 2001-2010 ha estat de 14,47°C, és a dir, +0,47°C respecte a la mitjana mundial del període 1961-1990 (14,0°C) i +0,21°C per damunt de la dècada anterior (1991-2000). A més, del 2014 al 2016, s'ha batut de manera consecutiva el rècord d'any més càlid des que es tenen registres. Tots els anys del darrer decenni, excepte el 2008, s'han comptat entre els deu anys més càlids dels que es té registre. L'any més càlid que s'ha registrat mai a nivell global ha estat el 2016.

CVE-DOGC-A-17213111-2017

Aquest escalfament ha estat acompanyat per una ràpida disminució del gel marí de l'Àrtic i una acceleració de la pèrdua de la massa neta de les masses de gel continental de l'Antàrtida i Groenlàndia, i també de les altres glaceres del món. Han estat especialment preocupants, durant tot el 2016, les temperatures anormalment altes a tot el cercle polar àrtic. Com a resultat de la fosa generalitzada del gel continental i de l'augment de volum estèric per l'augment de la temperatura de l'aigua de la mar, la mitjana mundial del nivell de la mar ha augmentat a raó d'uns 3 mil·límetres per any, aproximadament el doble de la tendència observada durant el segle XX (1,6 mil·límetres per any). El nivell mitjà mundial de la mar és uns 20 centímetres més alt que el 1880, cosa que posa en perill màxim països formats per illes, al Pacífic, que a més són els que menys contribueixen a crear el problema. A Catalunya, com a la resta del món, també s'ha produït un augment de la temperatura mitjana anual (0,23°C per dècada en el període 1950-2014), una reducció de les precipitacions a l'estiu (5% per dècada) i un increment contrastat de la temperatura superficial de la mar (0,3°C per dècada en el període 1974-2014). A més, l'estratègia d'adaptació als impactes del canvi climàtic aprovada per la Comissió Europea el 2013 identifica tota la conca mediterrània com una de les zones d'Europa més vulnerables al canvi climàtic, amb les sequeres i la baixa productivitat dels conreus com els problemes més greus que haurà d'afrontar la regió, segons els científics.

II

El primer reconeixement internacional del problema del canvi climàtic i de la necessitat d'actuar es produí el 1992 en aprovar-se la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, que va permetre, el 1997, la signatura del Protocol de Kyoto, amb la finalitat de limitar el creixement i aconseguir una estabilització de les concentracions de gasos amb efecte d'hivernacle a l'atmosfera. Les successives conferències de les parts (COP, per les sigles en anglès) que se celebren anualment en diverses ciutats del món fan el seguiment de l'acompliment del Protocol i, alhora, estableixen les línies d'actuació que han de guiar les polítiques públiques per a aconseguir reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (mitigació) i, a la vegada, preveure estratègies en les zones més vulnerables als impactes del canvi climàtic (adaptació). La manca total d'èxit del Protocol de Kyoto –les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle han augmentat globalment any rere any des que va entrar en vigor– i la cada vegada més propera irreversibilitat del problema van alarmar les Nacions Unides. Com a conseqüència, en la COP 21 (2015) es va signar l'Acord de París, que va entrar en vigor al novembre del 2016. Per primer cop, totes les potències mundials, els Estats Units i la Xina inclosos, s'havien posat d'acord a afrontar el canvi climàtic conjuntament. Aquest fet no s'havia donat mai, ni en el Protocol de Kyoto.

L'Acord de París neix de l'objectiu primordial d'evitar sobrepassar, sota cap concepte, els 2°C de temperatura global del planeta respecte a l'època preindustrial. A més, l'Acord recomana un esforç addicional per no superar els 1,5°C. El que es desprèn de l'informe és que la capacitat per a no superar els 2°C depèn de dos factors: el moment en què s'apliquin mesures reals i efectives de mitigació profunda i sostinguda en el temps i la necessitat d'un desenvolupament ràpid de noves tecnologies per a enterrar carboni de l'atmosfera.

El marc que crea l'Acord de París, amb poques mesures concretes, dona llibertat als estats signants per a aplicar les mesures de mitigació i adaptació que considerin adequades, sempre que vagin encaminades a assolir els objectius generals marcats. És important de remarcar la clau solidària en el context de l'Acord de París. Queda clar que les regions més riques del planeta han de dur a terme els esforços més grans, atès que han estat els grans causants del canvi climàtic, especialment durant les últimes tres dècades. No obstant això, les pitjors conseqüències les estant patint zones del planeta sense prou recursos per a lluitar contra els terribles efectes causats per una acceleració en l'increment d'emissions.

Dins d'aquest marc internacional, la Unió Europea ha assumit, històricament, el paper de lideratge en les polítiques sobre eficiència energètica i canvi climàtic. Cal destacar el que es coneix com a Paquet legislatiu d'energia i clima 2013-2020. Es tracta d'un conjunt de directives que marquen com a objectius incrementar l'ús de les energies renovables fins a un 20% del consum brut d'energia final, reduir un 20% el consum d'energia primària gràcies a un increment de l'eficiència energètica i reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle un 20% en l'horitzó del 2020 amb relació al 1990. Així mateix, s'ha creat i regulat un mercat europeu de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle.

La creació d'aquest mercat de comerç de drets d'emissió ha comportat l'aplicació dels instruments del mercat al servei de la reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. Tot i les bones intencions inicials, aquest mercat d'emissions no ha resultat prou efectiu. Les emissions incloses en aquest mecanisme són aproximadament la meitat de les emissions de la Unió Europea. La resta d'emissions correspon als anomenats *sectors difusos*. Per a fer front a aquestes emissions, la Unió Europea va establir un sistema de repartiment de càrregues entre els països mitjançant la Decisió 406/2009/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 23 d'abril, sobre l'esforç dels estats membres per a reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle amb la finalitat de complir els compromisos adquirits per la Comunitat fins al 2020. Aquesta decisió pren com a any de referència el 2005, l'any en què va entrar en vigor el mercat de drets d'emissió i, per tant, el primer any en

CVE-DOGC-A-17213111-2017

què es produïa la diferenciació entre emissions sotmeses al comerç de drets d'emissió i emissions dels sectors difusos. L'objectiu fixat per a les emissions difuses a l'Estat espanyol va ésser d'una reducció el 2020 d'un 10% respecte als nivells del 2005. Atès que aquestes emissions corresponen a sectors com el transport, l'habitatge, els residus, l'agricultura i la ramaderia o els gasos fluorats, s'han d'establir objectius territorialitzats que facilitin una veritable governança multinivell i molt més ambiciosos si de veritat s'afronta el problema de manera conseqüent amb la seva immensa gravetat. Aquesta territorialització d'objectius, que Catalunya està disposada a assumir, necessitaria també l'establiment dels recursos econòmics adequats, de la mateixa manera que la Unió Europea va posar en mans dels estats els recursos econòmics procedents de la generalització del mecanisme de la subhasta en la tercera fase del mercat de comerç de drets d'emissió (2013-2020), o d'altres recursos econòmics que es puguin generar en aplicació d'una reforma de la fiscalitat i que gravin determinats usos que tenen un fort impacte en les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

L'objectiu establert en l'àmbit de la Unió Europea per al 2020 no és, però, un punt d'arribada, sinó una primera etapa en el camí de reducció de les emissions. En aquest sentit, el Consell Europeu, a l'octubre del 2009, va reconèixer, fent seves les recomanacions del Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic, que en l'horitzó del 2050 Europa i el conjunt d'economies desenvolupades haurien de situar aquesta reducció en el nivell d'un 80-95% per sota dels valors del 1990, si es vol limitar l'increment de la temperatura mitjana a 2°C respecte a l'època preindustrial, però si, com recomana l'Acord de París, l'objectiu de la societat catalana és ajudar a limitar l'escalfament del planeta a un màxim d'1,5°C, els objectius encara han d'ésser més ambiciosos, i s'ha d'arribar a una neutralitat en les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle abans del 2050. Aquesta mirada a mitjà termini implica l'establiment d'un full de ruta que estableixi els objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle per al període 2020-2050, que han de fer possible a partir d'aquesta data un escenari neutre en carboni, és a dir, un equilibri entre les emissions antropogèniques de gasos amb efecte d'hivernacle i la capacitat d'embornal mitjançant mecanismes naturals o antropogènics.

Catalunya ja fa temps que treballa per reduir les seves emissions. De fet, el 2005 va iniciar un camí de reducció d'emissions que l'han situada dins el marc de compliment dels compromisos de Kyoto. Avançar encara més significa també avançar vers l'establiment de mecanismes que permetin accedir a fonts de finançament i que, alhora, comportin una reducció en les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. Per això, aquesta llei presenta, per primera vegada a Catalunya, un impost sobre les emissions directes de gasos amb efecte d'hivernacle per a les activitats econòmiques més contaminants. Diferents estudis apunten que una imposició directa de les emissions pot ésser un mètode efectiu per a reduir emissions, tal com l'experiència d'alguns països, especialment els nòrdics, demostra. La recaptació d'aquest impost, perquè sigui realment útil, s'ha de destinar a subvencionar el desenvolupament de les energies renovables i a altres projectes sostenibles.

III

Els compromisos en mitigació i adaptació s'han establert sempre en l'àmbit dels estats, en una construcció de dalt cap avall (*top-down*). Ara bé, durant els darrers anys, tal com han reconegut les Nacions Unides, el paper dels governs nacionals, regionals i locals ha estat cabdal en l'èxit de la política climàtica. Així, la construcció de baix cap amunt (*bottom-up*) es basa en el nivell competencial, de responsabilitat i d'intervenció dels ens que en llenguatge de les Nacions Unides s'anomenen *subnations*. Aquest és el cas actual de Catalunya, amb àmplies competències i, per tant, amb una gran capacitat per a incidir tant en el nivell d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, molt especialment en les emissions difuses, com en les mesures d'adaptació als impactes sobre els diversos territoris, els sistemes físics i els sectors socioeconòmics més vulnerables al canvi climàtic.

Cal disposar, en coherència amb el paràgraf anterior, d'un marc legal propi adaptat a la realitat política, social, econòmica, ambiental i cultural de Catalunya que permeti d'aclarir i desenvolupar plenament tots els aspectes que en matèria de política climàtica han de guiar les accions de les institucions i de la societat catalanes per a dotar de més solidesa llur actuació.

Amb relació al títol competencial, aquesta llei és una norma substancialment ambiental. El seu objecte i les seves finalitats li atorguen ineludiblement aquest caràcter. La competència sobre la protecció del medi ambient es configura com una competència compartida, en la qual correspon a l'Estat espanyol la determinació de la normativa bàsica (article 149.1.23 de la Constitució). Aquesta normativa bàsica, però, no pot tenir una extensió tal que impedeixi a la Generalitat l'establiment de polítiques pròpies en aquest àmbit o que buidi de contingut la competència autonòmica, principi que ha estat sancionat reiteradament pel Tribunal Constitucional i que recull l'article 111 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Aquest principi delimita l'abast del que s'ha d'entendre per normativa bàsica. L'article 144.1. i de l'Estatut atribueix també a la Generalitat la competència en matèria de regulació del règim d'autorització i seguiment de l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle i l'article 144.5 del mateix cos legal li atribueix la competència per a l'establiment d'un servei meteorològic propi, competència que comprèn el subministrament d'informació meteorològica i climàtica, incloent-hi el pronòstic, el control i el seguiment de les situacions meteorològiques de risc, i també la recerca en aquests

àmbits i l'elaboració de la cartografia climàtica.

Tanmateix, no es pot desconèixer que, pel caràcter complex i transversal del canvi climàtic, aquesta llei incideix també en altres àmbits sectorials, atès que, per a assolir la voluntat expressada de contribuir a una societat sostenible, neutra en emissions i millor adaptada als impactes del canvi climàtic, cal una actuació dels diversos sectors econòmics i sobre els sistemes naturals, sia com a subjectes actius per a la reducció de les emissions o per a minimitzar els efectes que el canvi climàtic pot produir en aquests sectors i sistemes.

Aquest caràcter transversal, reconegut expressament per l'article 46.3 de l'Estatut, determina que l'acció dels poders públics per a fer front al canvi climàtic s'ha de desenvolupar per mitjà d'altres títols competencials que al·ludeixen a matèries que es poden veure afectades per la lluita contra el canvi climàtic. Àrees i àmbits com l'agricultura, la ramaderia, la pesca, el marisqueig, els recursos hídrics, l'energia, l'habitatge, l'urbanisme, la mobilitat, la salut, el turisme, els sectors industrials, les infraestructures, la gestió forestal o la protecció civil es veuran afectats d'una manera o altra. Així mateix, el desenvolupament de les polítiques sectorials en cadascun d'aquests àmbits té impacte sobre la intensificació o mitigació del canvi climàtic.

En efecte, són diversos els preceptes de l'Estatut que atorguen a la Generalitat la competència exclusiva en l'exercici dels dos principals eixos d'actuació envers el canvi climàtic: la mitigació i l'adaptació. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'agricultura, ramaderia i gestió forestal; gestió del cicle de l'aigua; caça i pesca marítima i recreativa; emergències i protecció civil; habitatge; infraestructures del transport –i, per tant, la competència exclusiva sobre ports, aeroports i heliports que no siguin d'interès general–; transports terrestres, de viatgers i de mercaderies per carretera, ferrocarril i cable, transport marítim i fluvial; espais naturals; ordenació del territori i del paisatge, del litoral i de l'urbanisme; recerca, desenvolupament i innovació tecnològica; salut, i turisme.

L'article 133 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia, competència que inclou, en tot cas, el foment i la gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica. A aquests efectes cal destacar la importància de l'energia en el conjunt d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a Catalunya. Així, segons dades del 2012, el conjunt del cicle energètic (producció, transformació, transport, distribució i consum d'energia) representa el 76% de les emissions totals de gasos amb efecte d'hivernacle i el 93% de les emissions de diòxid de carboni. Aquestes dades mostren que, per a abordar la lluita contra les causes del canvi climàtic, són clau les polítiques energètiques de generació, distribució i models de consum.

Per consegüent, cal una veritable transició per a assolir un nou model energètic no dependent dels combustibles fòssils, fent màxima la utilització de les fonts d'energia renovables autòctones, amb l'objectiu d'aconseguir un model energètic cent per cent renovable a llarg termini, amb l'horitzó del 2050.

IV

La lluita contra el canvi climàtic és un gran repte en què la contribució dels governs nacionals i locals és fonamental en tant que moltes de les polítiques a desenvolupar per aquestes institucions de govern incideixen en els processos que alteren la composició de l'atmosfera i la capacitat d'adaptació als impactes.

L'aprovació d'aquesta llei ha de permetre reforçar el posicionament internacional i el lideratge que fins ara ha mantingut Catalunya en els fòrums internacionals, en situar-se com una nació capdavantera no només per l'assistència de manera ininterrompuda a les cimeres mundials de les Conferències de les Parts de la Convenció marc de les Nacions Unides d'ençà del 2003, sinó també per la feina feta en el camp de l'acció climàtica. Així, el 2005, la Generalitat i l'Institut d'Estudis Catalans publicaren el «Primer informe sobre el canvi climàtic a Catalunya», informe que s'actualitzà i amplia al desembre del 2010. Al desembre del 2006, mitjançant el Decret 573/2006, del 19 de desembre, de reestructuració parcial del Departament de Medi Ambient i Habitatge, es creà l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, que ha anat construint un conjunt d'instruments de planificació sectorial, plans, estratègies i programes, aprovats mitjançant diversos acords del Govern, que, si bé no tenen el caràcter de normes jurídicament vinculants, s'articulen com a eixos estratègics de la política catalana envers el canvi climàtic. En l'àmbit del Govern és la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic qui coordina i supervisa les polítiques climàtiques.

Entre aquestes polítiques cal esmentar el Pla marc de mitigació del canvi climàtic a Catalunya (2008-2012), aprovat la tardor del 2008; el Pla de l'energia i canvi climàtic de Catalunya (Pecacc, 2012-2020), elaborat pel Departament d'Empresa i Ocupació, mitjançant l'Institut Català d'Energia, i el Departament de Territori i Sostenibilitat, i aprovat a l'octubre del 2012; l'Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic, horitzó 2013-2020 (Escacc), aprovada al novembre del 2012 i revisada al març del 2017; el Programa d'acords voluntaris i la incorporació del vector canvi climàtic en l'avaluació ambiental del planejament urbanístic per tal de complir el que estableix la Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes. Altres mesures d'acció climàtica han estat la creació de centres de recerca, el desenvolupament i la participació de molts municipis en la iniciativa europea del Pacte d'alcaldes i alcaldesses, la participació en l'Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic

CVE-DOGC-A-17213111-2017

i l'Estratègia d'implantació del vehicle elèctric a Catalunya (Ivecat) per al període 2010-2015.

Aquesta llei també incideix en aspectes relatius a les administracions locals, cabdals per a aconseguir que l'aplicació de les polítiques en matèria de canvi climàtic sigui efectiva. Així, els governs locals, d'acord amb l'article 84.2 de l'Estatut, tenen competències pròpies en l'àmbit de les polítiques tant de mitigació com d'adaptació al canvi climàtic, i concretament, sobre les matèries següents: l'ordenació i la gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística, la conservació i el manteniment dels béns de domini públic local, la protecció civil i la prevenció d'incendis, la formulació i la gestió de polítiques per a la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible, i la regulació, gestió i vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges, als rius, als llacs i a la muntanya, entre d'altres.

La voluntat dels ens locals de contribució activa a la recerca de solucions als reptes del canvi climàtic, tant pel que fa a la mitigació d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle com pel que fa a l'adaptació als impactes, ha quedat ben palesa amb llur participació en les iniciatives europees del Pacte d'alcaldes i alcaldesses i «Alcaldes i alcaldesses per l'adaptació», unes iniciatives que comporten l'assumpció del compromís amb els objectius establerts per la Unió Europea a nivell local. En aquest sentit, cal destacar el treball de l'Observatori Metropolità del Canvi Climàtic (Metroobs). En aquest context, aquesta llei vol contribuir a superar les dificultats pròpies de coordinació i possibilitar que les administracions nacional i local, i també els diversos sectors socioeconòmics, siguin coherents en llurs planificacions sectorials amb els objectius de reducció de gasos amb efecte d'hivernacle i d'adaptació als impactes del canvi climàtic. La integració de l'acció climàtica en les planificacions i programacions sectorials mitjançant aquesta llei ha de permetre que aquest marc normatiu sigui un mitjà adequat per a transformar el model energètic i econòmic en un model neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, més sostenible, més eficient amb l'ús dels recursos i més cohesionat econòmicament, socialment i territorialment.

V

Amb aquesta llei es persegueixen, bàsicament, cinc finalitats. En primer lloc, aconseguir que Catalunya redueixi tant les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle com la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, afavorir la transició cap a un model neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i, alhora, transformar el model de producció i accés als recursos naturals i energètics. En segon lloc, reforçar i ampliar les estratègies i els plans que s'han elaborat durant els darrers anys en l'àmbit del canvi climàtic. En tercer lloc, promoure i garantir la coordinació de tots els instruments de planificació sectorial relacionats amb el canvi climàtic i la coordinació de totes les administracions públiques catalanes, i també fomentar la participació de la ciutadania, dels agents socials i dels agents econòmics. En quart lloc, esdevenir un país capdavanter en la investigació i aplicació de noves tecnologies que contribueixin a la mitigació, i també a reduir la dependència energètica de Catalunya de recursos energètics externs, a la descarbonització i a la desnuclearització. Finalment, fer visible el paper de Catalunya al món, tant en els projectes de cooperació com en la participació en els fòrums globals de debat sobre el canvi climàtic.

Capítol preliminar. Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és la regulació de les mesures encaminades a la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, la definició del model de governança de l'Administració pública amb relació al canvi climàtic i l'establiment d'impostos com a instrument per a actuar contra el canvi climàtic.

Article 2. Finalitats

1. Aquesta llei té com a finalitats reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, afavorir la transició cap a una economia neutra en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, competitiva, innovadora i eficient en l'ús de recursos.

2. A més de les finalitats a què fa referència l'apartat 1, són finalitats específiques d'aquesta llei:

a) Contribuir a la transició cap a una societat en què el consum de combustibles fòssils tendeixi a ésser nul, amb un sistema energètic descentralitzat i amb energies cent per cent renovables, fonamentalment de

CVE-DOGC-A-17213111-2017

proximitat, amb l'objectiu d'aconseguir un model econòmic i energètic no dependent dels combustibles fòssils ni nuclears el 2050.

b) Reduir la vulnerabilitat de la població, dels sectors socioeconòmics i dels ecosistemes terrestres i marins davant els impactes adversos del canvi climàtic, i també crear i reforçar les capacitats nacionals de resposta a aquests impactes.

c) Adaptar els sectors productius i incorporar l'anàlisi de la resiliència al canvi climàtic en la planificació del territori, les activitats, les infraestructures i les edificacions.

d) Fomentar l'educació, la recerca, el desenvolupament i la transferència de tecnologia, i difondre el coneixement en matèria d'adaptació i mitigació del canvi climàtic.

e) Establir mecanismes que proveeixin informació objectiva i avaluable sobre tots els aspectes relacionats amb el canvi climàtic, la seva evolució temporal i els seus impactes.

f) Promoure la participació ciutadana i la dels agents econòmics i socials en l'elaboració i avaluació de les polítiques climàtiques.

g) Fixar els instruments de seguiment de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de Catalunya i per als diversos sectors, productes i serveis, durant tot llur cicle de vida.

h) Definir els objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de Catalunya, establir els corresponents pressupostos de carboni globals i desagregats a nivell sectorial prenent com a base llur potencial de reducció.

i) Impulsar el compliment dels compromisos internacionals envers el canvi climàtic que vinculen la Generalitat i la quota alíquota corresponent dels tractats internacionals subscrits per l'Estat espanyol, d'acord amb els criteris de repartiment d'esforços que tinguin establerts.

3. La responsabilitat en l'assoliment de les finalitats d'aquesta llei és compartida pel Govern, els ens locals, els sectors productius, els agents polítics, socials i econòmics, i els ciutadans en general.

4. El Govern, en els àmbits amb incidència de competències d'altres administracions públiques, ha de vetllar perquè el desenvolupament sigui coherent amb les finalitats d'aquesta llei, mitjançant l'aplicació dels mecanismes de col·laboració adequats.

Article 3. Principis d'actuació

1. Són principis d'actuació de l'Administració pública per a assolir els objectius d'aquesta llei els principis de deguda avaluació, càlcul objectiu i eficàcia.

2. El principi de deguda avaluació comporta el deure dels poders públics d'avaluar contínuament i periòdicament l'impacte ambiental de qualsevol política pública vigent o prospectiva per tal que el seu resultat s'hagi de tenir en compte en la presa de decisions respecte a la política concreta.

3. El principi de càlcul objectiu comporta el foment de la posada en pràctica de mecanismes de càlcul objectiu, conformement a criteris nacionals i internacionals acceptats, de l'impacte ambiental de l'actuació humana en un determinat sector.

4. El principi d'eficàcia comporta el deure d'adoptar les decisions jurídiques i polítiques més eficients disponibles en cada moment per a assolir els objectius.

5. Els principis de deguda avaluació, càlcul objectiu i eficàcia s'han de tenir en compte amb caràcter general i en els àmbits de l'agricultura i ramaderia, l'aigua, la biodiversitat, els boscos i la gestió forestal, l'energia, la indústria, els serveis i el comerç, la pesca, les infraestructures, els residus, la salut, els transports i la mobilitat, el turisme, les universitats i la recerca, i l'urbanisme i l'habitatge.

Article 4. Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) *Adaptació*: capacitat d'ajust dels sistemes naturals o humans al canvi climàtic i als seus impactes per a moderar-ne els danys o aprofitar-ne les oportunitats.

b) *Any base*: any que, si no s'especifica el contrari, serveix de referència per al càlcul dels objectius de

CVE-DOGC-A-17213111-2017

reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en el context del Protocol de Kyoto, que va entrar en vigor el 2005. Es considera com a any base el 1990.

c) *Canvi climàtic*: canvi en el clima atribuït directament o indirectament a l'activitat humana, que altera la composició de l'atmosfera mundial i que se suma a la variabilitat natural del clima observada durant períodes comparables.

d) *Economia circular*: economia que promou l'eficiència en l'ús dels recursos per a assolir un alt nivell de sostenibilitat, per mitjà de l'ecodisseny, la prevenció i la minimització de la generació de residus, la reutilització, la reparació, la remanufacturació i el reciclatge dels materials i productes, enfront de la utilització de matèries primeres verges.

e) *Edifici de consum energètic gairebé nul*: edifici amb un nivell d'eficiència energètica molt elevat, calculada d'acord amb la metodologia que estableix l'annex I de la Directiva 2010/31/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 19 de maig, relativa a l'eficiència energètica dels edificis. La quantitat gairebé nul·la o molt baixa de l'energia requerida ha d'estar àmpliament coberta per energia procedent de fonts renovables, inclosa l'energia produïda *in situ* o en l'entorn de l'edifici.

f) *Embornal*: reservori que absorbeix o emmagatzema carboni com a part del cicle natural del carboni. Els embornals més comuns són l'oceà, l'atmosfera, el sòl, els boscos i la vegetació.

g) *Emissions indirectes*: emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que són conseqüència de les activitats de l'organització, però procedeixen de fonts que són propietat d'altres organitzacions o estan controlades per altres organitzacions. S'exclouen de l'àmbit de les emissions indirectes les emissions que són conseqüència del consum d'energia elèctrica.

h) *Escenari climàtic*: representació versemblant i simplificada del clima futur.

i) *Gasos amb efecte d'hivernacle (GEH)*: components gasosos de l'atmosfera, tant naturals com d'origen antropogènic, que absorbeixen i reemetten radiació infraroja. Són els regulats per la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic.

j) *Gran rehabilitació*: conjunt d'obres que consisteixen en l'enderrocament d'un edifici salvant-ne únicament les façanes o en una actuació global que afecta l'estructura o l'ús general de l'edifici o l'habitatge rehabilitat.

k) *Indicador de canvi climàtic*: expressió de l'evolució d'una variable relacionada amb l'avaluació de les polítiques de canvi climàtic, com les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a Catalunya, el balanç energètic de Catalunya, el nombre de viatges fets a Catalunya i el mode de transport, les dades sobre la disponibilitat d'aigua o l'estrès hídric de Catalunya.

l) *Mitigació*: intervenció antropogènica que té per objectiu reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle o millorar els embornals.

m) *Pressupostos de carboni*: quota d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle assignada a una entitat, una organització o un territori durant un determinat període.

n) *Projecció climàtica*: pronòstic del clima, resultat d'obtenir una estimació de l'evolució real del clima en el futur, per exemple a escales de temps estacionals, interanuals o més prolongades. Atès que l'evolució del sistema climàtic pot ésser molt sensible a les condicions inicials, aquestes prediccions solen ésser probabilístiques.

o) *Recurs energètic*: substància de la qual hom pot obtenir energia per mitjà de diversos processos.

p) *Resiliència*: capacitat d'un sistema humà o natural per a anticipar o absorbir els efectes d'un esdeveniment climàtic advers d'una manera oportuna i eficient, per a adaptar-s'hi o per a recuperar-se'n.

q) *Vulnerabilitat*: grau en què un sistema és susceptible o incapaç d'afrontar els efectes adversos del canvi climàtic, incloent-hi la variabilitat i els extrems climàtics. El grau de vulnerabilitat depèn del caràcter, la magnitud i la rapidesa de les variacions climàtiques i de les fluctuacions a què està exposat un sistema o sector, i també de la seva sensibilitat i capacitat d'adaptació.

Capítol I. Mitigació del canvi climàtic

CVE-DOGC-A-17213111-2017

Article 5. Objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

1. El Govern ha de presentar al Parlament els objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels contaminants de l'aire per als períodes de compliment que estableixin la Unió Europea i l'Organització Mundial de la Salut per tal que el Parlament, si escau, els aprovi. Aquests objectius s'han de revisar cada cinc anys. Només es poden modificar abans de la dita revisió si es tenen nous coneixements que poden alterar substancialment els paràmetres de les bases per a la presa de decisions.
2. L'objectiu per a cada període de compliment es fixa prenent com a referència la reducció acordada per al conjunt de la Unió Europea i els criteris de repartiment d'esforços que la Unió Europea fixa per als estats membres, incorporant-hi sempre les actualitzacions que la Conferència de les Parts (COP) de la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic estableixi.

Article 6. Marc estratègic de referència de mitigació

1. El Govern ha d'aprovar el Marc estratègic de referència de mitigació, en el termini d'un any a comptar de la data de publicació d'aquesta llei, a proposta de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic i amb la participació dels ens locals i els altres actors implicats. Aquest marc estratègic té una validesa de cinc anys. El Govern ha de presentar al Parlament informes anuals sobre el seu compliment.
2. El Marc estratègic de referència de mitigació és l'instrument que recull els objectius d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels contaminants de l'aire per als períodes considerats, i també una proposta de les mesures necessàries per a assolir-los de manera planificada i establint indicadors quantitius anuals de l'impacte de les accions. Aquest marc estratègic, detallat sectorialment, és de compliment obligatori per als actors implicats.

Article 7. Pressupostos de carboni

1. Els pressupostos de carboni, com a mecanisme de planificació i seguiment per a la integració dels objectius d'aquesta llei en les polítiques sectorials, s'han de concretar d'acord amb l'article 5. S'estableixen per períodes de cinc anys i s'aproven amb una antelació de deu anys.
2. Correspon al Parlament d'aprovar els pressupostos de carboni, a proposta del Govern, prenent com a base les recomanacions del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic i presentant-los prèviament a la Taula Social del Canvi Climàtic.
3. Els pressupostos de carboni, a més de la quantitat total d'emissions permeses per al conjunt de Catalunya, han d'indicar quina part correspon als sectors coberts per un sistema de comerç de drets d'emissió, en conjunt, i quina part correspon a sectors no coberts per aquest sistema, també en conjunt.
4. Per a establir cada pressupost de carboni, s'han de tenir en compte, entre altres factors, el coneixement científic, els impactes sobre els diferents sectors i els potencials de reducció de cada un, les circumstàncies econòmiques i socials, la competitivitat, la política energètica, els escenaris d'emissions i els nous tractats internacionals.

Article 8. Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya

1. El departament competent en matèria de medi ambient, per a fer el seguiment de les emissions i la planificació de les polítiques, ha d'elaborar l'Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya. Aquest inventari recull les emissions a l'atmosfera de substàncies procedents tant de fonts naturals com antropogèniques que poden incidir en la salut de les persones, en la degradació de materials, en els éssers vius i en el funcionament dels ecosistemes, d'acord amb la llista de contaminants de l'annex I.
2. Les emissions dels gasos amb efecte d'hivernacle inclosos a l'Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya i l'evolució de la capacitat de captació del diòxid de carboni dels embornals constitueixen l'Inventari d'emissions de GEH de Catalunya, que s'ha d'elaborar d'acord amb els criteris definits per la Unió Europea i pel Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic.
3. Els inventaris d'emissions s'han d'actualitzar anualment i han d'estar disponibles al portal institucional de la Generalitat.
4. El departament competent en matèria de medi ambient ha d'elaborar, amb una periodicitat no superior a

CVE-DOGC-A-17213111-2017

cinc anys, la petjada de carboni de Catalunya, en què, a més de les emissions estimades d'acord amb els inventaris a què fa referència l'apartat 2, s'han de tenir en compte les importacions i exportacions.

Capítol II. Adaptació al canvi climàtic

Article 9. Objectius

Els objectius que cal assolir amb relació a l'adaptació al canvi climàtic es corresponen amb les finalitats a què fan referència les lletres *b* i *c* de l'article 2.2.

Article 10. Marc estratègic de referència d'adaptació

1. El departament competent en matèria de canvi climàtic ha d'elaborar, conjuntament amb els altres departaments i amb la participació dels actors implicats, amb la presentació prèvia a la Taula Social del Canvi Climàtic, el marc estratègic de referència d'adaptació, que ha de recollir:

- a) L'avaluació dels impactes, d'acord amb l'estat del coneixement.
- b) La identificació dels sistemes naturals, dels territoris i dels sectors socioeconòmics més vulnerables.
- c) Una proposta de les mesures d'adaptació necessàries per a reduir la vulnerabilitat.

2. El Govern aprova el Marc estratègic de referència d'adaptació al canvi climàtic a proposta de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, tenint en compte els informes sobre el canvi climàtic a Catalunya.

3. Els departaments de la Generalitat, en els àmbits que són objecte d'atenció en aquesta llei, han d'integrar en llur planificació i programació sectorials, amb la participació dels ens locals i els altres actors implicats, els objectius referents a la reducció de la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic que recull el Marc estratègic de referència d'adaptació.

Article 11. Instruments de planificació i programació

1. Amb la finalitat de reduir la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, els instruments de planificació i programació sectorials han de tenir en compte:

- a) L'avaluació sistemàtica dels impactes observats i previstos del canvi climàtic sobre els sectors socioeconòmics, els sistemes productius, els sistemes naturals i els territoris més vulnerables.
- b) El coneixement disponible en matèria de projeccions climàtiques a Catalunya per a diversos horitzons temporals.
- c) L'establiment de les mesures de resposta viables econòmicament, socialment i ambientalment que han d'adoptar les institucions públiques i els agents privats amb l'objectiu d'adaptar-se als impactes del canvi climàtic.
- d) Un sistema de seguiment dels efectes de la planificació en matèria d'adaptació.

2. Els nous plans i projectes han d'incloure en l'informe d'impacte ambiental una avaluació d'adaptació als efectes del canvi climàtic d'acord amb els escenaris més probables previstos en els informes del Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic.

Article 12. Projeccions climàtiques

1. El Servei Meteorològic de Catalunya ha d'elaborar i revisar les projeccions climàtiques de Catalunya. Les projeccions s'han de basar en els escenaris establerts pel Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic, comparant els resultats segons diversos escenaris. Aquestes projeccions són la base del coneixement en aquest àmbit per al desenvolupament del marc estratègic de referència d'adaptació i de les planificacions sectorials respectives.

CVE-DOGC-A-17213111-2017

2. El Servei Meteorològic de Catalunya ha de proporcionar informació al públic, periòdicament, sobre:

- a) L'estat del clima a Catalunya, que inclou l'avaluació de l'evolució del clima passat.
- b) Les projeccions climàtiques i els canvis esperables en les variables meteorològiques de temperatura, precipitació, humitat relativa i velocitat del vent, entre d'altres.
- c) L'anàlisi tècnica comparativa respecte als resultats de projeccions anteriors, tant pel que fa als valors observats com als projectats.

Capítol III. Polítiques sectorials

Article 13. Reducció de la vulnerabilitat al canvi climàtic i reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

1. S'han d'integrar en la planificació, l'execució i el control de les polítiques sectorials del Govern les mesures adequades per a reduir la vulnerabilitat al canvi climàtic d'acord amb el que estableix aquest capítol.
2. D'acord amb l'apartat 1, el departament competent en matèria de protecció civil ha d'incloure en els plans d'emergència i de protecció civil vigents les modificacions que escaiguin com a conseqüència de l'increment de la intensitat i la freqüència dels fenòmens meteorològics extrems.
3. A més del que estableix l'apartat 1, *s'han d'integrar també, en els sectors susceptibles de generar emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, mesures per a reduir aquestes emissions.*
4. El Govern pot adoptar mesures addicionals a les que estableix aquesta llei en els seus instruments de planificació, per tal de garantir el compliment dels objectius de mitigació i d'adaptació que estableixen els articles 5 i 9.

Article 14. Agricultura i ramaderia

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'agricultura i ramaderia han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat, les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, el malbaratament alimentari i el consum de recursos, i concretament han d'anar encaminades a:
 - a) El foment prioritari de les mesures adreçades a la intensificació de les modernitzacions de regadius que comportin un aprofitament de l'aigua millor i més racional, amb la màxima eficiència energètica.
 - b) La valorització d'espècies o varietats pròpies, principalment autòctones, que tinguin més capacitat per a adaptar-se a les noves condicions climàtiques d'acord amb treballs genètics i ecofisiològics.
 - c) La utilització progressiva de fertilitzants d'origen orgànic en substitució dels fertilitzants de síntesi química.
 - d) L'adequació de la dimensió de la cabanya ramadera a la capacitat de càrrega ambiental del territori i la minimització de les emissions derivades de les dejeccions ramaderes per mitjà dels diferents tipus de gestió, incloent-hi l'obtenció d'energia i d'adobs orgànics d'alt rendiment.
 - e) La promoció dels productes agroramaders ecològics i de proximitat per mitjà de les eines de suport que té el Govern per a aconseguir una agricultura i una ramaderia que puguin desenvolupar varietats locals adaptades a les noves condicions climàtiques, i per a avançar cap a un model de sobirania alimentària de qualitat altament eficient.
 - f) L'elaboració d'un mapa de vulnerabilitats dels conreus i les espècies animals d'interès productiu més susceptibles de patir els impactes climàtics previstos.
 - g) El foment dels sistemes de conreu mínim, la ramaderia extensiva i la pastura, inclosa la pastura del sotabosc, i les pràctiques agrícoles que n'incrementin la capacitat d'embornal.
 - h) L'establiment de mesures que evitin la degradació dels sòls i facilitin l'emmagatzematge de carboni als sòls per mitjà d'una millora de la gestió de la matèria orgànica, les cobertes vegetals i el conreu de conservació.
 - i) El foment del canvi en la maquinària agrícola, de manera que incorpori noves tecnologies d'estalvi energètic i menys contaminants que redueixin les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

CVE-DOGC-A-17213111-2017

2. Per a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del sistema agrari, s'ha de:

- a) Incorporar a la planificació del reg agrícola els impactes observats i projectats del canvi climàtic a Catalunya, amb una atenció especial al risc d'una garantia insuficient en la disponibilitat d'aigua per a reg i per a la ramaderia d'acord amb la planificació hidrològica.
- b) Crear un model per a convertir les granges en illes productores d'energia per a l'autoconsum i per a la comunitat més propera, garantir-ne el proveïment a tot el territori, garantir nous interessos al sector primari i crear un instrument que permeti al consumidor conèixer la petjada de carboni i hídrica generada per la producció d'un aliment.

Article 15. Pesca i aqüicultura

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de pesca i aqüicultura han d'anar encaminades a reduir-ne la vulnerabilitat als impactes lligats al canvi climàtic, a augmentar-ne la resiliència i a reduir progressivament les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle d'aquestes activitats, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) El foment prioritari de les mesures adreçades a l'adaptació de la pesca i l'aqüicultura als impactes del canvi climàtic, a la maximització de l'eficiència energètica del sector i a la reducció progressiva de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.
- b) La valorització d'espècies i varietats pròpies o foranes adaptades a les noves condicions ambientals.
- c) La promoció dels productes de proximitat per mitjà de les eines de suport que té el Govern per a aconseguir una pesca i una aqüicultura sostenibles i de qualitat, altament eficient en el consum de recursos.
- d) L'establiment d'objectius per a reduir emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i contaminants atmosfèrics, promovent la transició cap a les energies no contaminants.
- e) El restabliment, la conservació i la gestió de manera sostenible dels ecosistemes marins i litorals per a frenar els efectes del canvi climàtic, i també les actuacions per a evitar la destrucció, la sobreexplotació, la contaminació d'hàbitats i les altres pressions antropogèniques.
- f) El foment de les modalitats de pesca de baix impacte ambiental.
- g) L'ampliació de la sensibilització i la conscienciació ciutadana per a millorar la comprensió pública sobre l'estat de la mar i els impactes que pateix.

2. Per a reduir la vulnerabilitat als impactes lligats al canvi climàtic, augmentar la resiliència i reduir progressivament les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle d'aquestes activitats, s'ha de:

- a) Incorporar a la planificació els impactes observats i projectats del canvi climàtic a Catalunya, amb una atenció especial al risc d'una intensificació dels fenòmens meteorològics extrems, l'augment de la temperatura de la mar i l'acidificació dels ecosistemes marins.
- b) Establir i gestionar eficaçment una xarxa d'àrees marines protegides per tal d'aturar la pèrdua de biodiversitat i millorar la resiliència dels ecosistemes marins.

Article 16. Aigua

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'aigua han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat del sistema hídric, i concretament a:

- a) La recuperació i la conservació en bon estat de les aigües continentals i, en el cas de les subterrànies, com a reserva estratègica per als períodes de sequera i els efectes del canvi climàtic.
- b) L'aplicació de mesures en l'àmbit econòmic per a la restauració progressiva i integral dels ecosistemes i per a la gestió del cicle de l'aigua.
- c) La derivació amb caràcter prioritari dels recursos hídrics aconseguits amb millores d'estalvi i eficiència cap a l'assoliment dels objectius de qualitat dels ecosistemes aquàtics i, en cas de sequera extrema, cap a l'abastament urbà.
- d) L'avaluació de la vulnerabilitat en les diverses masses d'aigua continentals i costaneres a partir de la diagnosi del document d'impactes i pressions dels successius plans de gestió hidrològica i les mesures

CVE-DOGC-A-17213111-2017

d'adaptació necessàries.

2. Per a reduir la vulnerabilitat del sistema hídric, s'han de implantar cabals de manteniment en els cursos fluvials de les conques internes de Catalunya, segons el que estableix la planificació hidrològica, i revisar-los successivament en funció de l'evolució de les variables climàtiques, amb garanties suficients per tal que l'estat ecològic de les masses d'aigua afectades no pateixi un deteriorament irreversible. En el cas de les conques de caràcter intercomunitari, les mesures s'han d'aplicar en els termes que s'acordin amb els òrgans de conca corresponents.

3. La interconnexió de les xarxes d'abastament com a mesura que atorga seguretat al sistema d'abastament d'aigua potable només s'ha de fer en casos excepcionals, i sempre que no comporti una interconnexió de conques hídriques que pugui donar lloc a transvasaments permanents entre conques. Aquesta interconnexió no ha d'implicar una captació d'aigües que faci minvar de manera important el cabal ecològic aigües avall del punt de captació.

4. El subministrament en alta en tot el territori de Catalunya ha de tenir caràcter públic.

Article 17. Biodiversitat

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de biodiversitat han d'anar encaminades a preservar la biodiversitat i reduir-ne la vulnerabilitat, i concretament han d'anar encaminades a:

a) L'avaluació dels impactes del canvi climàtic en les mesures de planificació i de gestió dels espais naturals per a garantir-hi la conservació de la biodiversitat.

b) La preservació de la permeabilitat ecològica i la no fragmentació dels hàbitats i dels sistemes naturals, i el garantiment, en la planificació amb incidència territorial, de la connectivitat entre aquests hàbitats i sistemes naturals.

c) La preservació del medi natural i la biodiversitat com un element estructural de la política ambiental.

d) La necessitat d'evitar la proliferació en el medi natural d'espècies al·lòctones invasores que puguin representar un risc per a la diversitat i el funcionament dels ecosistemes autòctons.

2. El Govern ha de fer un inventari dels hàbitats prioritaris i impulsar polítiques de conservació de les praderies de fanerògames marines i dels altres hàbitats amb capacitat d'embornal.

3. El Govern ha de revisar els plans de gestió dels espais naturals protegits tenint en compte el canvi climàtic.

4. S'ha d'establir una xarxa de reserves forestals destinades a la lliure dinàmica natural que sigui representativa del conjunt i la diversitat dels ecosistemes forestals de Catalunya, centrada prioritàriament en boscos madurs i d'alt valor natural.

Article 18. Boscos i gestió forestal

Les mesures que s'adoptin en matèria de boscos i gestió forestal han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat del sistema forestal i a optimitzar-ne la capacitat d'actuar com a embornal i com a font d'energies renovables i materials de construcció sostenibles, i concretament han d'anar encaminades a:

a) Definir i promoure una gestió forestal que augmenti la resistència i resiliència de les masses forestals als impactes del canvi climàtic.

b) Avaluar els riscos del canvi climàtic i gestionar-los.

c) Afavorir una gestió forestal que permeti de reduir el risc d'incendis forestals, aprofitar la biomassa forestal i recuperar els mosaics agroforestals i de pastures, a partir d'espècies locals més adaptades fisiològicament a les condicions climàtiques, i promoure els recursos forestals, tant els fusters com els no fusters.

d) L'execució de mesures de gestió forestal activa adreçades a:

1r. La conservació de la biodiversitat i el millorament de la vitalitat dels ecosistemes forestals, llur capacitat d'adaptació als recursos hídrics disponibles i llur funció reguladora del cicle hidrològic i de protecció contra l'erosió i altres efectes adversos de les pluges intenses.

2n. El subministrament sostenible de biomassa forestal per a substituir combustibles fòssils en la producció tèrmica.

CVE-DOGC-A-17213111-2017

3r. La producció de fusta estructural de proximitat i altres productes fusters amb més capacitat com a embornals.

e) La necessitat de coordinar les polítiques forestals i d'aigua, i l'establiment de mesures que permetin un sistema de gestió dels boscos que tingui en compte la regulació hídrica i permeti de fer una gestió sostenible tant dels boscos com dels recursos hídrics.

Article 19. Energia

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'energia han d'anar encaminades a la transició energètica cap a un model cent per cent renovable, desnuclearitzat i descarbonitzat, neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, que redueixi la vulnerabilitat del sistema energètic català i garanteixi el dret a l'accés a l'energia com a bé comú, i concretament han d'anar encaminades a:

a) Impulsar polítiques d'estalvi i eficiència energètics, amb l'objectiu de reduir el consum final d'energia almenys un 2% anual per a arribar com a mínim al 27% l'any 2030, excloent-ne els usos no energètics.

b) Promoure les energies renovables, que s'han de desenvolupar, sempre que sigui possible, aprofitant espais ja alterats per l'activitat humana, i minimitzar així l'ocupació innecessària del territori.

c) Impulsar un model energètic en què el consum de combustibles fòssils tendeixi a ésser nul, per tal que el 2030 es pugui assolir el 50% de participació de les energies renovables en el sistema elèctric català per a poder arribar al 100% de renovables el 2050.

d) L'adopció de mesures de caràcter normatiu que afavoreixin l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables i la participació d'actors locals en la producció i distribució d'energia renovable.

e) El foment de la generació d'energia distribuïda i noves opcions en distribució i contractació de subministraments, i la implantació de xarxes de distribució d'energia intel·ligents i xarxes tancades.

f) La promoció de la creació d'un clúster de recerca i producció en energies renovables a partir dels centres de recerca en energies renovables presents a Catalunya.

2. Per a la transició energètica cap a un model cent per cent renovable, desnuclearitzat i descarbonitzat, neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, s'ha de:

a) Establir un pla de transició per al tancament, no més enllà del 2027, de les centrals nuclears, vetllant per la preservació dels llocs de treball directes que generen en el territori.

b) Dissenyar un sistema de tarifes que penalitzin el sobreconsum.

3. L'Institut Català d'Energia ha d'impulsar i realitzar, en col·laboració amb els departaments de la Generalitat, els programes i les actuacions necessaris en matèria d'energies renovables i d'estalvi i eficiència energètics per a assolir els objectius que estableix aquesta llei. L'Institut ha d'actuar com a impulsor de les actuacions en aquest àmbit de les administracions locals amb competències energètiques i ha de preparar les estructures conceptuals i tecnològiques necessàries per a transformar-se en una agència catalana de l'energia amb capacitat de governança, regulació i control sobre el Pacte nacional per a la transició energètica a Catalunya.

4. El Govern no ha de concedir permisos d'exploració per a l'obtenció de gas i petroli d'esquist per fracturació hidràulica horitzontal (*fracking*), incloent-hi la relacionada amb l'obtenció de gas metà de capes de carbó amb utilització de fracturació induïda.

5. El Govern ha d'adoptar les propostes normatives pertinents, una vegada acordat el Pacte nacional per a la transició energètica a Catalunya, amb relació a l'autoconsum d'electricitat solar fotovoltaica, per a afavorir la implantació de les tecnologies de generació elèctrica distribuïda als edificis, amb una gestió activa de la demanda i producció d'energia elèctrica i amb el suport de les tecnologies d'emmagatzematge d'energia, per a reduir els consums energètics, maximitzar les capacitats del sistema elèctric i millorar-ne la sostenibilitat ambiental i econòmica global. Així mateix, el Govern ha de modificar la legislació per tal d'agilitar la tramitació de la implantació de parcs eòlics.

6. La planificació energètica ha d'incorporar els objectius de reducció d'emissions que estableix aquesta llei. Els plans d'energia i de mitigació del canvi climàtic s'han d'elaborar de manera integrada.

Article 20. Indústria, serveis i comerç

CVE-DOGC-A-17213111-2017

1. Les empreses amb centres de treball a Catalunya que tinguin més de 250 treballadors i que es vulguin acollir als ajuts, les bonificacions i els beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica o d'innovació per a una transició cap a una economia neutra en carboni establerts o gestionats per l'Administració de la Generalitat han d'acreditar que han fet:

a) L'anàlisi de llur vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, d'acord amb el marc estratègic de referència que defineix l'article 10 i, si escau, un calendari de mesures d'adaptació i l'establiment d'un mecanisme de seguiment.

b) L'inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del conjunt de llurs centres a Catalunya i les actuacions que duen a terme per a reduir-les. Les dades de l'inventari han d'estar validades per una entitat de certificació independent degudament habilitada. En el cas de centres amb instal·lacions incloses en el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea, s'entenen vàlides als efectes d'aquesta llei les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle fetes a l'emparedat dels sistemes respectius.

2. El Govern ha de vetllar perquè els ajuts, les bonificacions i els beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica o d'innovació per a una transició cap a una economia neutra en carboni a què es puguin acollir les empreses amb centres de treball a Catalunya que tinguin menys de 250 treballadors incloguin criteris de selecció positiva quan puguin demostrar que han adoptat les mesures a què fa referència l'apartat 1.

3. S'han d'impulsar les modificacions legislatives necessàries amb relació a la promoció de l'ecodisseny i a la lluita contra l'obsolescència programada, d'acord amb les directrius de la Unió Europea.

4. En el cas de les activitats que inclou l'annex I.1 de la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, entre els criteris per a sotmetre a intervenció administrativa les modificacions substancials de les activitats ja autoritzades, també s'han de tenir en compte les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, mesurades com a tones equivalents de diòxid de carboni.

5. Els establiments comercials que superen els cinc-cents metres quadrats de superfície de venda han de fer servir un percentatge mínim, que s'ha d'establir per reglament, del consum final d'energia elèctrica procedent de fonts renovables.

Article 21. Infraestructures

1. Els gestors de les infraestructures de ports, aeroports, transport terrestre, energia, residus i aigua de Catalunya que es vulguin acollir als ajuts, les bonificacions i els beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica, d'innovació o per a una transició cap a una economia baixa en carboni establerts o gestionats per l'Administració de la Generalitat han d'acreditar que han fet:

a) L'anàlisi de llur vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, d'acord amb el marc estratègic de referència que defineix l'article 10, la incorporació de mesures que millorin llur resiliència al canvi climàtic i, si escau, un calendari de mesures d'adaptació i l'establiment d'un mecanisme de seguiment.

b) L'inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del conjunt de llurs centres a Catalunya i les actuacions que duen a terme per a reduir-les. Les dades de l'inventari han d'estar validades per una entitat de certificació independent degudament habilitada. En el cas de centres amb activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea o en un programa voluntari que inclogui el càlcul i la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i l'accés públic a aquesta informació, la validació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle feta a l'emparedat de llurs sistemes és vàlida als efectes d'aquest article.

2. Els promotors de la planificació i dels projectes constructius de noves infraestructures de ports, aeroports, transport, energia, residus i aigua que es desenvolupin a Catalunya han d'incorporar, en el marc de l'avaluació ambiental de plans i projectes:

a) La definició d'objectius de reducció d'emissions, l'anàlisi de llur vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic i l'establiment d'un mecanisme de seguiment. Aquesta anàlisi ha d'avaluar, pel cap baix, l'impacte sobre la nova infraestructura de fenòmens meteorològics extrems i de la manca de subministraments, i el sistema de monitoratge de les mesures.

b) L'avaluació de llur contribució a les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, inclòs llur impacte sobre la capacitat d'embornal del territori afectat, tant en la fase de construcció com en la d'explotació i desmantellament o finalització. Aquesta avaluació ha de recollir, per a cada una de les alternatives, una estimació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

3. El departament competent en matèria de medi ambient ha de crear una àrea de control d'emissions en les

CVE-DOGC-A-17213111-2017

infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, per tal de controlar l'entrada dels vaixells que utilitzin combustibles fòssils altament contaminants i no tinguin instal·lats sistemes de filtres de partícules i catalitzadors d'òxids de nitrogen.

4. El departament competent en matèria de medi ambient ha de desenvolupar un pla d'electrificació progressiva dels principals ports per tal de facilitar la connexió a la xarxa elèctrica local dels vaixells amarrats.

Article 22. Residus

Les mesures que s'adoptin en matèria de residus han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat de la població i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, prioritzant l'estratègia de residu zero a fi d'estalviar material i de reduir-ne el processament, especialment en la reducció i penalització dels productes envasats amb un ús intensiu de combustibles fòssils, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) L'avaluació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle derivades de la gestió dels residus. S'ha de fer un seguiment anual de les reduccions d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle degudes al millorament en la gestió de residus.
- b) L'aplicació de la jerarquia següent pel que fa a les opcions de gestió de residus: la prevenció, la preparació per a la reutilització, el reciclatge, la valorització energètica o qualsevol altre tipus de valorització i, finalment, l'eliminació.
- c) El foment de la recollida selectiva, especialment de la matèria orgànica, per a evitar-ne la deposició en abocadors.
- d) La incorporació de mesures de reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle dels abocadors i l'ús de combustible procedent de residus.
- e) La substitució de matèries primeres per subproductes o materials procedents de la valorització de residus per a afavorir la creació d'una economia circular.

Article 23. Salut

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de salut han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat de la població, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) La identificació i l'avaluació dels efectes del canvi climàtic sobre la salut de les persones.
- b) L'adopció i l'aplicació de mesures de prevenció davant dels efectes del canvi climàtic que puguin resultar adversos per a la salut de les persones, incloent-hi les mesures relatives a les malalties transmeses per vectors, a la qualitat de l'aigua i de l'aire i a la protecció davant de les onades de calor, i també de mesures en l'àmbit alimentari, davant de qualsevol efecte del canvi climàtic que pugui afectar la innocuïtat dels aliments.
- c) La difusió dels riscos per a la salut derivats dels efectes del canvi climàtic.

2. El Govern ha d'elaborar i aprovar plans especials de protecció per als grups de risc més vulnerables.

3. El Govern ha de complir els nivells d'emissions contaminants recomanats per l'Organització Mundial de la Salut en els seus informes periòdics.

Article 24. Transports i mobilitat

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de transports i mobilitat han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, per a avançar cap a un model de transport públic, col·lectiu i intermodal que no es basi en la tinença de vehicle privat i que fomenti l'ús generalitzat del transport públic i altres formes de transport sostenible sense emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) La racionalització de la demanda de mobilitat i transport privat tant de mercaderies com de persones per a optimitzar el conjunt de la xarxa d'infraestructures de transport públic mitjançant l'adopció d'instruments de gestió, informació i foment del transport públic.
- b) L'impuls del millorament en l'eficiència energètica del parc de vehicles i de la diversificació energètica mitjançant incentius econòmics i administratius tant als productors com als consumidors, evitant de transvasar

CVE-DOGC-A-17213111-2017

les emissions cap a altres contaminants amb impactes locals.

c) La creació de les condicions tècniques i de gestió que facilitin la integració i la intermodalitat dels diversos modes de transport, potenciant els modes amb una menor intensitat en l'ús de combustibles fòssils.

d) El foment de la gratuïtat de les zones d'aparcament per als vehicles que utilitzen energies renovables fins que aquests no siguin el 80% del total del parc mòbil.

2. S'ha de garantir que les infraestructures elèctriques tinguin suficient capacitat per a atendre la demanda addicional d'electricitat que comportarà la transició cap al vehicle elèctric i que s'adeqüin a la mobilitat elèctrica i a l'electrificació del transport. El departament competent en matèria d'energia ha d'incorporar com a objectius al pla de desplegament de la infraestructura de recàrrega del vehicle elèctric a Catalunya que el 100% de la flota pública de la Generalitat sigui elèctrica el 2030 i que el 30% de renovació del parc de vehicles sigui elèctric el 2025.

3. El Govern ha de promoure les mesures necessàries en el sector de l'automoció perquè els vehicles motoritzats nous no siguin de combustió interna fòssil a partir del 2030 i perquè el sector de l'automoció passi d'un model exclusiu de cavalls fiscals a un d'emissions contaminants.

4. S'ha de reduir en un 50% la dependència dels combustibles fòssils, especialment dels derivats del petroli en l'àmbit del transport rodat i dels ports de mercaderies i esportius en l'horitzó de l'any 2040.

Article 25. Turisme

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de turisme han d'anar encaminades a un canvi cap a un model més sostenible, menys consumidor de recursos i respectuós amb el territori i a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, i concretament han d'anar encaminades a:

a) El foment d'un model turístic que avalui les noves situacions, tant les oportunitats com les amenaces, derivades dels impactes del canvi climàtic.

b) El tractament integral de la sostenibilitat del sector turístic, incloent-hi els recursos, productes i destinacions.

c) La sensibilització i informació tant dels treballadors del sector com dels turistes sobre l'ús sostenible dels recursos.

2. Entre els criteris de valoració per al finançament de projectes per al foment del turisme en el marc del Fons per al foment del turisme, creat per l'article 115 de la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics, o de qualsevol altre que el substitueixi, és un criteri de selecció positiu el fet que els beneficiaris tinguin una planificació que inclogui les mesures a què fa referència l'apartat 1.

3. El Govern, amb l'objectiu de reduir la vulnerabilitat davant de fenòmens meteorològics extrems i en el marc dels instruments de col·laboració, ha d'instar els municipis que tinguin la consideració de turístics a disposar, en el marc de llurs competències, d'una planificació que incorpori una avaluació de les mesures específiques per a garantir els serveis bàsics municipals en època de màxima afluència turística i els ha de donar suport. Aquests serveis bàsics inclouen l'abastament d'aigua potable, el subministrament d'energia, la gestió de residus, el transport, la depuració d'aigües residuals urbanes i l'atenció primària de salut.

Article 26. Formació professional, universitats i recerca

1. Sens perjudici del respecte al principi d'autonomia universitària, les mesures que s'adoptin en matèria d'universitats i recerca han d'anar encaminades a contribuir a l'impuls del coneixement sobre el canvi climàtic i la consolidació de les bones pràctiques en aquest àmbit, i concretament han d'anar encaminades a:

a) La promoció d'estudis universitaris especialitzats en els àmbits que són objecte de protecció d'aquesta llei.

b) L'impuls de pràctiques universitàries en centres nacionals i internacionals que acompleixin activitats d'estudi, recerca o anàlisi amb relació al clima, els efectes del canvi climàtic sobre els ecosistemes terrestres i marins, l'eficiència energètica, les energies renovables, la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic i els instruments econòmics amb incidència directa o indirecta sobre el canvi climàtic.

c) L'oferta de formació continuada, presencial i no presencial, adreçada a tots els professionals amb incidència educativa, en tots els àmbits que són objecte de protecció d'aquesta llei.

CVE-DOGC-A-17213111-2017

2. Les mesures que s'adoptin en matèria de recerca universitària, sens perjudici de l'autonomia de cada centre, han d'anar encaminades a contribuir a l'impuls del coneixement sobre el canvi climàtic i la consolidació de les bones pràctiques en aquest àmbit, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) La generació de projectes de recerca en les convocatòries anuals directament dependents de la Generalitat, amb l'objectiu de millorar el coneixement i la tecnologia amb relació al canvi climàtic i la seva mitigació i de millorar l'adaptabilitat de la societat catalana i els seus sectors productius, i també la creació i consolidació de grups de recerca, centres d'alt nivell i empreses derivades (*spin-off*) resultants dels avenços en el coneixement.
- b) La potenciació de les accions de mecenatge i d'atracció de capital privat, nacional i internacional, i d'àngels inversors en recerca, desenvolupament i innovació (R+D+I), *assegurant el finançament públic*.
- c) L'establiment d'un programa de recerca interdepartamental que vetlli per la coordinació de la recerca pública que es faci a Catalunya i que promogui l'increment dels vincles amb els centres i instituts internacionals capdavanters.
- d) La creació d'iniciatives i patents i l'explotació dels resultats de la recerca.

3. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats i els Centres de Recerca de Catalunya (Cerca) han d'impulsar i reforçar les relacions entre les universitats, els Cerca i l'empresa i entre les universitats, els Cerca i els ens locals mitjançant la creació d'espais de trobada, físics i virtuals, i d'un teixit d'agents que l'afavoreixin, per tal de facilitar l'accés al coneixement acadèmic, tècnic i de la recerca en aquests àmbits.

4. Les mesures que s'adoptin en matèria de formació professional han d'anar encaminades a contribuir a l'impuls del coneixement sobre el canvi climàtic i la consolidació de les bones pràctiques en aquest àmbit, i concretament han d'anar encaminades a la formació de professionals tècnics sobre els aspectes rellevants de la transició energètica, la mobilitat, la construcció sostenible i el canvi climàtic.

5. S'ha de crear una línia de recerca dedicada a la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, i a la promoció de campanyes informatives de conscienciació.

Article 27. Urbanisme i habitatge

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'urbanisme i habitatge han d'anar encaminades a un canvi de model urbanístic que prioritzï la rehabilitació del parc d'habitatges i els edificis de consum energètic gairebé nul i a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) L'adaptació de la normativa urbanística i energètica per tal que les noves àrees residencials siguin el màxim d'autosuficients energèticament i es dissenyin d'acord amb la jerarquia de criteris següent: reduir la demanda energètica, ésser eficients en el disseny dels sistemes que cobreixen la demanda energètica, aprofitar els recursos energètics locals, promoure l'ús de materials de construcció de baix impacte ambiental i compensar les emissions de diòxid de carboni derivat de l'impacte energètic dels edificis amb parcs de generació a partir de fonts renovables.
- b) El foment de l'ús d'energia provinent de fonts renovables en el sector de l'edificació, prioritzant les que no generen un transvasament cap a altres contaminants amb impactes locals.
- c) L'adaptació de la normativa urbanística i ambiental per tal que tant les figures de nous planejaments urbanístics i llurs modificacions i revisions com el planejament territorial incorporin una anàlisi quantitativa i una valoració descriptiva de l'impacte sobre les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels impactes del canvi climàtic sobre el nou planejament, i també mesures per a mitigar-lo i adaptar-s'hi. Aquesta anàlisi ha d'incloure les emissions vinculades a la mobilitat generada, als consums energètics del cicle de l'aigua i dels residus, i als consums energètics dels usos residencials i terciaris.
- d) La selecció i classificació d'espais ja urbanitzats o ocupats per infraestructures i serveis amb potencialitats per a situar o compartir superfícies per a captar energies renovables.

2. El Govern i les administracions locals han de promoure:

- a) L'ús, per part dels professionals del disseny, projecció i construcció de zones residencials, de fonts d'energia renovable per a la calefacció, la refrigeració i l'aigua calenta sanitària, i de solucions constructives, tant estructurals com de tancaments altament eficients energèticament.
- b) La construcció amb criteris bioclimàtics amb l'objectiu que el 2020 els nous edificis construïts siguin de

CVE-DOGC-A-17213111-2017

consum energètic gairebé nul.

c) L'impuls de polítiques actives que fomentin la rehabilitació energètica del parc d'habitatges i el millorament de l'estalvi i l'eficiència energètics. L'Estratègia catalana per a la renovació energètica dels edificis ha de prioritzar l'accessibilitat i l'eficiència energètica d'edificis i habitatges amb aprofitament d'energia renovable, i ha de cobrir la necessitat d'actuació sobre un mínim de cinquanta mil habitatges anuals.

d) La presa en consideració, per part dels municipis, en llur planejament urbanístic, de les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut sobre la superfície de verd urbà per habitant.

e) La reserva de punts de càrrega de vehicles elèctrics en els centres de treball i edificis públics.

f) El desenvolupament de models compactes d'ocupació del territori i uns usos més eficients i intensius dels terrenys urbanitzats en els ordenaments territorial i urbanístic.

g) El garantiment, en els nous desenvolupaments urbanístics, de la provisió energètica amb fonts d'energia cent per cent renovables, sia per connexió a la xarxa de consum sia facilitant l'autoconsum o, si escau, construint xarxes tancades.

Capítol IV. L'Administració en matèria de canvi climàtic

Article 28. El Govern

1. Correspon al Govern la planificació de les polítiques climàtiques que ha d'incloure la mitigació de gasos amb efecte d'hivernacle de tots els sectors generadors i l'adaptació als impactes del canvi climàtic sobre els sistemes naturals, els sectors socioeconòmics i els territoris. La dita planificació ha d'establir els objectius i les mesures genèriques, que han d'incloure, necessàriament i pel cap baix, les que estableix el capítol tercer.

2. El Govern ha d'establir periòdicament objectius relatius al percentatge mínim de consum d'energia d'origen renovable en les instal·lacions públiques que siguin propietat de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic i en aquelles en què figurin com a arrendataris, sempre que les condicions contractuals permetin el compliment d'aquests objectius i llur gestió sigui competència dels departaments de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic.

3. Els contractes d'arrendament que subscriuguin la Generalitat i les entitats del seu sector públic han d'incorporar les obligacions que estableix aquest article.

4. El Govern, en el marc dels instruments de col·laboració existents, ha de facilitar a les administracions locals, les universitats i els centres de recerca la posada en pràctica de mesures equivalents a les que estableix aquest article en llurs infraestructures, equipaments i serveis.

Article 29. Els departaments de la Generalitat

1. Els departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen han de:

a) Disposar d'un inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle generats pels immobles, les instal·lacions i els serveis que presten.

b) Fer una auditoria energètica dels edificis públics que siguin propietat de la Generalitat i d'aquells en què la Generalitat sigui arrendatària i les condicions contractuals ho permetin, i també de llurs processos de treball, i promoure-hi l'autoconsum.

c) Establir un objectiu de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i un programa d'actuació que tingui en compte les directrius que a aquests efectes hagin establert els departaments competents en matèria d'energia i habitatge, en tot allò relatiu a energies renovables i a estalvi i eficiència energètics.

d) Incloure en tots els procediments de contractació pública en què resulti adequat a llur objecte especificacions tècniques i criteris d'adjudicació específics relatius a l'ús eficient de recursos i a la minimització de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. La quantificació de l'ús de recursos i d'emissions de gasos s'ha d'incloure en el càlcul del cost d'inversió, d'explotació i de manteniment de l'objecte del contracte.

e) Elaborar i fer públic un informe sobre el grau d'assoliment dels objectius i de les mesures correctores que es

CVE-DOGC-A-17213111-2017

proposin en cas de desviació. Aquest informe ha de tenir una periodicitat anual i el contingut mínim que especifica l'annex II. El departament o organisme que ja tingui establert un sistema d'informació o declaració ambiental hi pot integrar el contingut que especifica l'annex II en aquest altre sistema.

2. Els programes de reducció i els informes anuals a què fa referència l'apartat 1 són aprovats pels secretaris generals o pels òrgans de direcció dels diversos organismes i han d'ésser públics. Els programes han de preveure un procés regular de revisió que pot incloure la modificació dels objectius establerts. En qualsevol cas, s'han de detallar els motius que fan necessària aquesta modificació dels objectius, que ha d'ésser aprovada pels dits òrgans.

Article 30. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic

1. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, òrgan col·legiat adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic, coordina la planificació de les polítiques climàtiques i fa el seguiment del seu acompliment.

2. Són funcions de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic les següents:

- a) Elevar al Govern propostes relatives a la mitigació d'emissions i a l'adaptació als impactes del canvi climàtic.
- b) Aprovar les propostes dels marcs estratègics de mitigació i adaptació.
- c) Coordinar l'actuació dels departaments de la Generalitat en l'àmbit de la lluita contra el canvi climàtic.
- d) Fer el seguiment i l'avaluació de les polítiques climàtiques i dels plans d'acció sectorials amb relació als aspectes rellevants per a assolir les finalitats d'aquesta llei.
- e) Establir les prioritats d'actuació del Fons Climàtic, atenent la disponibilitat econòmica, la planificació sectorial i l'anàlisi cost-eficiència.

3. La composició i el règim de funcionament de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic s'han de determinar per reglament.

4. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic ha d'avaluar la política d'ajuts de la Generalitat als sectors o sistemes inclosos en aquesta llei i la seva adequació als objectius d'aquesta llei.

Article 31. La Taula Social del Canvi Climàtic

1. La Taula Social del Canvi Climàtic és un òrgan col·legiat adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic que canalitza la participació, la informació i la consulta a les entitats i organitzacions més representatives del teixit social, econòmic i ambiental de Catalunya sobre les polítiques climàtiques.

2. Corresponen a la Taula Social del Canvi Climàtic les funcions següents:

- a) La formulació de propostes d'actuació en matèria de polítiques climàtiques.
- b) L'anàlisi i la formulació de propostes sobre la planificació climàtica, sobre les actualitzacions i revisions de la dita planificació, sobre els marcs estratègics de mitigació i adaptació i en matèria de pressupostos de carboni.
- c) La formulació de propostes a la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic i qualsevol altra funció consultiva que li sigui encomanada.

3. La composició i el règim de funcionament de la Taula Social del Canvi Climàtic s'han de determinar per reglament. Aquest reglament ha de garantir que en la composició de la Taula hi hagi membres escollits d'entre les entitats i les associacions més representatives dels àmbits de l'Administració local, de la recerca, empresarial, professional, veïnal, sindical, ambiental i econòmic de Catalunya.

Article 32. El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic

1. El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic és un òrgan col·legiat, adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic i dotat d'autonomia funcional, que actua amb total independència de funcionament en l'acompliment de la seva tasca. El Comitè presenta al Govern i al Parlament les propostes dels pressupostos de carboni per als diferents períodes temporals i en fa el seguiment i l'avaluació.

2. El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic està format per set membres, nomenats pel Parlament, per

CVE-DOGC-A-17213111-2017

majoria de tres cinquenes parts, entre experts acadèmics o professionals de reconegut prestigi en àmbits rellevants per a les funcions del Comitè.

3. Els membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic es designen per sis anys. El Comitè es renova per terceres parts cada dos anys.

4. El departament competent en matèria de canvi climàtic ha de facilitar al Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic els mitjans necessaris per a acomplir la seva tasca i actuar com a secretaria tècnica i administrativa.

5. Els membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic han d'eleger d'entre ells el president i el secretari, d'acord amb el que estableix l'article 16 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

6. El funcionament del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic es regeix per les seves normes internes. El Comitè ha d'aprovar les normes de funcionament intern d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

7. El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic ha de presentar anualment al Parlament un informe sobre el grau de compliment dels pressupostos de carboni. El Govern ha de tenir en compte les recomanacions del Comitè i les ha d'incorporar a les seves polítiques. En els casos en què no s'hi puguin incorporar, n'ha de justificar els motius i n'ha d'informar el Parlament.

8. Els informes i les avaluacions del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic han d'estar a disposició dels ciutadans en el portal web institucional de la Generalitat.

Article 33. Participació de l'Administració local en les polítiques climàtiques

1. El Govern ha de fomentar, mitjançant els mecanismes i òrgans de col·laboració i cooperació existents, la participació dels ens locals tant en la planificació de les polítiques climàtiques com en els plans d'acció sectorial de cada departament en els aspectes rellevants per al compliment dels objectius d'aquesta llei.

2. El Govern ha de promoure que els municipis que no tinguin la consideració de turístics, sia de forma individual o agrupada, integrin en la planificació local tant la mitigació dels gasos amb efecte d'hivernacle com l'adaptació als impactes del canvi climàtic, atenent les singularitats organitzatives de l'Administració local i l'estructura socioeconòmica dels territoris, per a la qual cosa els ha de donar assistència.

3. Els plans municipals de lluita contra el canvi climàtic es poden finançar amb el Fons Climàtic si els municipis apliquen polítiques fiscals que incentivin les bones pràctiques, afavorint la mitigació i disminuint la vulnerabilitat, i desincentivin les males pràctiques.

4. El Govern ha de promoure la creació d'oficines municipals o comarcals de transició energètica, que han de tenir com a objectiu informar la ciutadania i els mateixos ens locals, i també facilitar les eines per a fomentar-la.

Article 34. Planificació general, compensació territorial, simplificació i racionalització administratives i finançament dels projectes

1. Es faculta el Govern per a declarar com a obres d'interès públic, a proposta del departament competent en matèria d'energia, les infraestructures d'energies renovables que responguin a una planificació general en matèria d'energia i que tinguin el consens territorial.

2. En la determinació de les compensacions per als territoris que acullen les infraestructures a què fa referència l'apartat 1, a més del municipi que les acull, cal tenir presents els territoris confrontants o pròxims, atenent llur grau d'afectació i de vulnerabilitat. Als efectes d'aquest article, en el concepte d'infraestructura s'inclouen els elements necessaris no tan sols per a produir l'energia, sinó també per a evacuar-la i distribuir-la.

3. En els procediments d'avaluació ambiental de plans, programes i projectes que es desenvolupin a Catalunya, s'han de valorar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que llur execució i gestió puguin produir, i també la vulnerabilitat davant dels impactes del canvi climàtic. Els departaments competents en matèria de canvi climàtic i avaluació ambiental han d'establir per reglament uns mètodes que facilitin el càlcul de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i l'anàlisi de la vulnerabilitat.

4. El Govern ha d'elaborar i aplicar una estratègia de simplificació de la tramitació administrativa i d'incentius fiscals a les actuacions privades més adequades per a combatre el canvi climàtic, potenciant els mitjans

CVE-DOGC-A-17213111-2017

telemàtics.

5. El Govern ha d'impulsar i facilitar, per mitjà de l'Institut Català de Finances, l'accés al finançament per a contribuir al desenvolupament de projectes adreçats al compliment dels objectius d'aquesta llei, com a complement del sector financer privat.

Article 35. Contractació verda

En el règim de contractació de tot el sector públic de Catalunya, s'han d'establir criteris objectius que, en el marc dels principis de llibertat d'accés, transparència, igualtat, objectivitat i eficiència, promoguin la contractació verda.

Article 36. Col·laboració i cooperació internacionals

1. El Govern ha de mantenir i potenciar el seu compromís i la seva activitat d'abast internacional en els àmbits següents, entre d'altres:

- a) Les cimeres mundials sobre canvi climàtic de les Nacions Unides.
- b) Els debats en el marc de la Unió Europea sobre les polítiques climàtiques.
- c) Les xarxes i els altres espais de col·laboració amb altres territoris per a l'intercanvi d'informació i coneixement i per al desenvolupament de projectes conjunts de mitigació i adaptació.
- d) El suport al món local, amb l'objectiu que mantingui el seu compromís amb les iniciatives europees i internacionals en aquest àmbit.

2. Les administracions públiques de Catalunya, en exercici de llurs competències i funcions en matèria de canvi climàtic, han de contribuir a assolir els objectius establerts per les Nacions Unides en cooperació al desenvolupament. La contribució ha d'incloure actuacions de mitigació i d'adaptació al canvi climàtic en col·laboració amb els agents públics i privats.

3. El Govern, en la seva cooperació amb regions en vies de desenvolupament i en altres actuacions en matèria d'acció exterior, ha de vetllar per no incrementar la vulnerabilitat d'aquestes regions davant els impactes del canvi climàtic i ha de contribuir a llur desenvolupament d'una manera sostenible i neutra en emissions de carboni.

Capítol V. Fiscalitat ambiental

Secció primera. Consideracions generals

Article 37. Objectiu de la fiscalitat ambiental

Les administracions públiques de Catalunya han de gravar les actuacions que fan augmentar la vulnerabilitat o incrementen les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i han d'incentivar fiscalment les actuacions que afavoreixen l'adaptació al canvi climàtic o la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle quan sigui possible tècnicament i econòmicament.

Article 38. Coordinació entre administracions

El Govern, en el marc dels instruments de col·laboració existents, ha de fomentar que els ens locals, en l'àmbit de llurs competències, per mitjà d'una política fiscal d'acord amb l'objectiu a què fa referència l'article 33.3, incentivin en el sector privat les següents actuacions, que contribueixen a fer efectives les polítiques de mitigació i adaptació al canvi climàtic:

- a) El foment de les energies renovables i de la generació distribuïda.

CVE-DOGC-A-17213111-2017

- b) La descentralització de xarxes i l'autoconsum energètic.
- c) Els habitatges energèticament eficients.
- d) La mobilitat sostenible.
- e) L'estalvi d'aigua.
- f) Les actuacions per a millorar la biodiversitat o per a evitar-ne la pèrdua.
- g) La reducció d'impactes sobre la salut.
- h) Els equipaments més eficients.
- i) La modificació dels processos de producció per a reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i altres agents contaminants.
- j) La gestió forestal sostenible.
- k) La prevenció en la generació de residus i llur valorització.
- l) La pesca, l'aqüicultura i el marisqueig sostenibles.
- m) L'adaptació i la reducció de la vulnerabilitat dels diferents sectors econòmics i sistemes naturals.

Article 39. Creació d'impostos ambientals

1. A més de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica, creat per la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, es creen els impostos següents:

- a) Impost sobre les activitats econòmiques que generen diòxid de carboni.
- b) Impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells.

2. Els tres impostos a què fa referència l'apartat 1 tenen caràcter finalista. En el cas de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen diòxid de carboni i de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells, el 100% de llur recaptació s'ha de destinar a nodrir el Fons Climàtic.

3. S'eliminen les bonificacions, les devolucions i les altres mesures similars sobre l'adquisició i el consum de recursos energètics d'origen fòssil i derivats. S'exclouen d'aquesta eliminació els ajuts a l'adquisició i el consum de recursos energètics d'origen fòssil per a la maquinària del sector primari, mentre no hi hagi una font d'energia alternativa viable.

Secció segona. Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica

Article 40. Objecte i naturalesa

1. L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica té per objecte gravar les emissions de diòxid de carboni que produeixen aquests vehicles i que incideixen en l'increment de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

2. Aquest tribut té caràcter finalista i ha de nodrir a parts iguals el Fons Climàtic i el Fons de Patrimoni Natural.

Article 41. Fet imposable

1. Constitueixen el fet imposable de l'impost les emissions de diòxid de carboni dels vehicles aptes per a circular per les vies públiques inclosos dins les categories següents:

- a) Turismes de la categoria M1: vehicles de motor de com a mínim quatre rodes, dissenyats i fabricats per al

CVE-DOGC-A-17213111-2017

transport de persones, de fins a un màxim de vuit seients.

b) Comercials lleugers de la categoria N1: vehicles destinats al transport de mercaderies amb una massa màxima admissible no superior o igual a 3,5 tones.

c) Motocicletes: vehicles de motor de com a mínim dues rodes, dissenyats i fabricats per al transport de persones.

2. A l'efecte d'aquest impost, es consideren aptes per a circular per les vies públiques els vehicles següents:

a) Els vehicles a què fa referència l'apartat 1 matriculats en els registres públics corresponents, mentre no n'hagin estat donats de baixa.

b) Els vehicles proveïts de permisos temporals i els vehicles de matrícula turística.

3. No estan subjectes a l'impost els vehicles que, havent estat donats de baixa en els registres per l'antiguitat del model, puguin ésser autoritzats a circular excepcionalment en ocasió d'exhibicions, certàmens o curses limitades a vehicles d'aquesta naturalesa.

Article 42. Subjecte passiu

Són subjectes passius de l'impost:

a) Les persones físiques titulars del vehicle residents a Catalunya.

b) Les persones jurídiques, i també les entitats mancades de personalitat jurídica que constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni susceptibles d'imposició definides com a obligats tributaris per la normativa tributària general, que siguin titulars del vehicle i que tinguin la residència a Catalunya, o hi tinguin un establiment, una sucursal o una oficina, en els termes que siguin establerts per reglament.

Article 43. Exempcions

1. Resten exempts de l'impost:

a) Els vehicles oficials de l'Estat, de les comunitats autònomes i dels ens locals adscrits a la defensa de l'Estat o a la seguretat ciutadana.

b) Els vehicles de representacions diplomàtiques, oficines consulars, agents diplomàtics i funcionaris consulars de carrera acreditats que siguin ciutadans dels països respectius, sempre que duguin la pertinent identificació externa i a condició que hi hagi reciprocitat en l'extensió i el grau.

c) Els vehicles dels organismes internacionals amb seu o oficina a Catalunya, i de llurs funcionaris o membres amb estatut diplomàtic.

d) Els vehicles que correspongui per l'aplicació de disposicions contingudes en tractats o convenis internacionals.

e) Les ambulàncies i els altres vehicles destinats directament a l'assistència sanitària o al trasllat de ferits o malalts.

f) Els vehicles per a persones amb mobilitat reduïda a què es refereix la lletra A de l'annex II del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, del 23 de desembre, amb el benentès que els subjectes beneficiaris d'aquesta exempció no en poden gaudir per a més d'un vehicle simultàniament.

Article 44. Quota tributària

1. La quota tributària s'obté d'aplicar la tarifa que correspongui a les emissions oficials de diòxid de carboni per quilòmetre del vehicle, d'acord amb les taules següents:

a) Turismes de la categoria M1

Emissions oficials de diòxid de carboni	Tipus marginal (€/g CO ₂ /km)
Fins a 95 g/km	0,00
Més de 95 g/km i fins a 120 g/km	0,70
Més de 120 g/km i fins a 140 g/km	0,85
Més de 140 g/km i fins a 160 g/km	1,00
Més de 160 g/km i fins a 200 g/km	1,20
Més de 200 g/km	1,40

b) Comercials lleugers de la categoria N1

Emissions oficials de diòxid de carboni	Tipus marginal (€/g CO ₂ /km)
Fins a 140 g/km	0,00
Més de 140 g/km	0,70

c) Motocicletes

Emissions oficials de diòxid de carboni	Tipus marginal (€/g CO ₂ /km)
Fins a 75 g/km	0,00
Més de 75 g/km i fins a 100 g/km	0,70
Més de 100 g/km i fins a 120 g/km	0,85
Més de 120 g/km i fins a 140 g/km	1,00
Més de 140 g/km	1,20

2. Les emissions oficials de diòxid de carboni s'acrediten per mitjà d'un certificat expedit a aquest efecte pel fabricant o l'importador del vehicle, llevat que aquestes emissions constin en la targeta d'inspecció tècnica o en qualsevol altre document de caràcter oficial.

Article 45. Bonificacions

Els vehicles que tenen la consideració de vehicles històrics gaudeixen de la bonificació del 100% de la quota.

CVE-DOGC-A-17213111-2017

Per a gaudir d'aquesta bonificació, cal acreditar, per mitjà de la targeta d'inspecció tècnica del vehicle, que ha estat matriculat amb la qualificació d'històric.

Article 46. Període impositiu i meritació

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural, sens perjudici del que estableix l'apartat 2.
2. El període impositiu és inferior a l'any natural en els supòsits següents:
 - a) Primera adquisició del vehicle en una data posterior a l'1 de gener.
 - b) Baixa definitiva del vehicle o baixa temporal per robatori.
3. L'impost es merita el primer dia del període impositiu, llevat del supòsit de la lletra *b* de l'apartat 2, que es merita el dia en què es produeix la baixa.
4. L'import de la quota es prorratejarà per dies en els casos de primera adquisició del vehicle o de baixa definitiva o temporal.
5. En el supòsit de segona o ulterior transmissió del vehicle, està obligat a satisfer l'impost referit a tot el període impositiu qui en sigui titular en data de l'1 de gener, sens perjudici dels pactes privats que hi hagi entre les parts.

Article 47. Padró, pagament i supòsits d'autoliquidació

1. Sens perjudici del que disposa l'apartat 4, l'impost es gestiona mitjançant padró i és elaborat i aprovat per l'Agència Tributària de Catalunya a partir de les dades de què disposa, amb l'anunci previ en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. El padró s'ha d'exposar a la seu electrònica de l'Agència Tributària de Catalunya.
2. S'ha d'establir per reglament el procediment per a la modificació de les dades contingudes en el padró a què fa referència l'apartat 1.
3. El pagament de l'impost s'efectua mitjançant rebut, en els termes i amb les condicions que s'estableixin per reglament.
4. En els casos de primera adquisició i d'alta posterior a la baixa temporal del vehicle, l'impost s'exigeix en règim d'autoliquidació. El contribuent està obligat a presentar l'autoliquidació de l'impost i efectuar-ne l'ingrés corresponent en el termini que s'estableixi per reglament. El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar per ordre del conseller del departament competent en matèria d'hisenda.

Article 48. Gestió, recaptació i inspecció

La gestió, la recaptació i la inspecció de l'impost corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb el que disposa la Llei 7/2007, del 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de la col·laboració amb els òrgans d'inspecció sectorialment competents.

Article 49. Infraccions i sancions

El règim d'infraccions i sancions en matèria de l'impost és el vigent per als tributs propis de la Generalitat.

Article 50. Recursos i reclamacions

Els actes de gestió, d'inspecció i de recaptació dictats en l'àmbit de l'impost poden ésser objecte de reclamació economicoadministrativa davant la Junta de Finances, sens perjudici de la interposició prèvia, amb caràcter potestatiu, del recurs de reposició davant l'òrgan que ha dictat l'acte impugnat.

Capítol VI. Altres instruments per al compliment dels objectius de la Llei

Article 51. Fons Climàtic

1. El Fons Climàtic és un fons de caràcter públic, sense personalitat jurídica, adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic, i que té com a objectiu esdevenir un instrument necessari per a l'execució de polítiques i accions de mitigació i adaptació al canvi climàtic.

2. El Fons Climàtic pot impulsar les actuacions següents, entre d'altres:

- a) El foment de les energies renovables i de l'eficiència energètica.
- b) La descentralització de xarxes i l'autoconsum energètic.
- c) Els habitatges energèticament eficients.
- d) La mobilitat sostenible.
- e) L'eficiència i l'estalvi d'aigua.
- f) La conservació de la biodiversitat i la lluita contra la pèrdua d'aquesta.
- g) La reducció d'impactes sobre la salut i la sanitat animal i vegetal.
- h) La garantia de protecció de la població davant de l'increment del risc de fenòmens meteorològics extrems.
- i) Els equipaments més eficients.
- j) La modificació dels processos de producció per a reduir les emissions contaminants.
- k) La gestió forestal sostenible.
- l) La recerca i la innovació en l'àmbit del canvi climàtic.
- m) La sensibilització, informació i educació sobre el canvi climàtic.
- n) La transformació del model agroindustrial en un nou model que garanteixi la sobirania alimentària.
- o) La reducció de gasos amb efecte d'hivernacle en el sector agrari.
- p) L'adaptació i la reducció de la vulnerabilitat dels sectors econòmics i dels sistemes naturals.
- q) Qualsevol altra que sigui necessària per a complir els objectius d'aquesta llei.

3. El Fons Climàtic es finança amb els recursos econòmics següents:

- a) Els ingressos procedents dels instruments que estableix el capítol cinquè. En tot cas, s'han de destinar al Fons Climàtic el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.
- b) Els ingressos procedents de la participació en sistemes de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle de la Unió Europea, o d'altres instruments de fiscalitat climàtica d'àmbit estatal.
- c) La part dels ingressos de les assignacions tributàries de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a finalitats d'interès social que corresponguin a la Generalitat i que aquesta destini a la protecció del medi.
- d) Qualsevol altra font de recursos econòmics que el Govern consideri adequada.

4. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic estableix les prioritats d'actuació i el repartiment corresponent atenent les disponibilitats econòmiques del Fons Climàtic, la planificació sectorial i l'anàlisi cost-eficiència.

Article 52. Règim de comerç de drets d'emissió

1. Correspon al departament competent en matèria de canvi climàtic l'autorització, la supervisió, el control i el seguiment a Catalunya de totes les activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea, transitòriament fins que s'adopti un nou instrument més eficaç de lluita contra el canvi climàtic.

2. El Govern ha d'establir els mecanismes administratius i de suport necessaris per a facilitar als qui acompleixen activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió situades a Catalunya el compliment

CVE-DOGC-A-17213111-2017

dels requisits que estableix la normativa en aquesta matèria.

3. El Govern ha d'establir per reglament els mecanismes d'habilitació, acreditació de verificadors i certificació de persones físiques que puguin acomplir les tasques de verificació, d'acord amb la normativa europea, i també la supervisió de llurs actuacions.

Article 53. Transferència de coneixement

1. Les delegacions exteriors de l'Administració de la Generalitat han d'incentivar i facilitar l'accés als mercats internacionals d'empreses i serveis catalans que ofereixin tecnologies per a la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i per a l'adaptació als impactes del canvi climàtic.

2. El Govern ha de crear una plataforma digital que inclogui, entre altres qüestions, els avenços científics en matèria de canvi climàtic i les experiències internacionals reeixides en polítiques de mitigació i adaptació, i ha de posar a l'abast la transferència del coneixement que aquests avenços i experiències comportin per als ciutadans i els agents socioeconòmics.

3. Els departaments competents en els àmbits objecte d'aquesta llei han d'establir les vies de col·laboració adequades amb els centres que facin recerca, desenvolupament i innovació en matèria de canvi climàtic a Catalunya.

Article 54. Participació pública en plans i programes i accés a la informació ambiental

1. El Govern ha de facilitar la informació adequada i fomentar la participació dels ciutadans en totes les polítiques climàtiques per mitjà de la Taula Social del Canvi Climàtic o d'un procés descentralitzat a tot el territori.

2. Les autoritats públiques han de vetllar perquè els indicadors dels pressupostos de carboni s'actualitzin, es publiquin i es posin a disposició dels ciutadans, a fi de recollir les observacions pertinents.

3. El Govern, els ajuntaments i els consells comarcals han d'establir els mitjans tècnics telemàtics i accessibles per a informar els ciutadans de les iniciatives i actuacions públiques en matèria climàtica. Així mateix, els plans i programes sectorials el contingut dels quals sigui rellevant pel que fa al canvi climàtic han d'estar a disposició dels ciutadans a les diverses seus dels departaments de la Generalitat i de les administracions locals i supralocals.

Article 55. Difusió del coneixement i sensibilització

1. El Govern, conjuntament amb altres institucions de l'àmbit de la recerca i la ciència, ha d'elaborar periòdicament un informe sobre l'estat del coneixement en matèria de canvi climàtic a Catalunya.

2. La Generalitat ha de promoure campanyes informatives i formatives entre la ciutadania, les empreses i els treballadors amb la finalitat de fer conèixer els darrers avenços científics sobre el canvi climàtic i sobre les polítiques públiques per a mitigar-lo i adaptar-s'hi.

3. El Govern, per mitjà dels departaments competents en matèria d'ensenyament, energia i canvi climàtic, ha d'impulsar la sensibilització envers les qüestions ambientals en l'educació primària, la secundària, els cicles formatius i els ensenyaments superiors, i també en els programes de formació inicial i permanent del professorat.

Article 56. Avaluació de la petjada de carboni de productes

1. El Govern ha d'establir les bases per a un sistema d'avaluació de la petjada de carboni de productes. Aquest sistema s'ha de desenvolupar per reglament, perquè els consumidors puguin decidir llur consum coneixent les emissions que ha generat la producció i el transport d'un determinat bé.

2. Els productes a què fa referència l'annex III han d'incorporar una avaluació de la petjada de carboni visible en l'etiquetatge i l'embalatge. Els resultats de la petjada han d'ésser llegibles i fàcilment visibles i han d'ocupar un mínim del 10% de la superfície de l'etiquetatge.

3. El departament competent en matèria de canvi climàtic ha de d'establir per reglament els detalls de la metodologia de càlcul de la petjada de carboni i el departament competent en matèria de consum ha d'establir

CVE-DOGC-A-17213111-2017

per reglament les condicions que ha de complir l'etiquetatge per a recollir la petjada de carboni, d'acord amb el període que fixa la disposició addicional sisena.

4. La fórmula bàsica en què s'ha de basar l'etiquetatge dels productes que inclou l'annex III és la següent: kg de CO₂ equivalent / kg de producte.

Disposicions addicionals

Primera. Objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

1. L'objectiu de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle per a l'any 2030 és del 40% respecte a l'any base (1990), del 65% per al 2040 i del 100% per al 2050.
2. L'objectiu de reducció dels òxids de nitrogen per a l'any 2020 és del 35%, i el de reducció de les partícules en suspensió de menys de 10 micres, del 30%.
3. Els objectius de reducció de gasos amb efecte d'hivernacle per a les energies renovables en la producció energètica i per a l'eficiència energètica són del 100% amb l'horitzó d'un model neutre en emissions de carboni per al 2050.
4. El departament competent en matèria de medi ambient ha d'establir objectius concrets, sectorials, de regulació vinculant i amb indicadors anuals per a períodes de cinc anys, tenint en compte els sectors que tenen més potencial de reducció d'emissions amb menors costos econòmics i basant-se en la seva política de transició energètica, amb la redacció del corresponent pla de transició energètica, i en el que estableix aquesta llei.

Segona. Mitigació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en l'àmbit de l'energia

El Govern ha d'impulsar l'aprovació d'un pacte nacional per a la transició energètica de Catalunya. Aquest pacte, juntament amb el Pla de l'energia i canvi climàtic de Catalunya (2012-2020), i els documents que se'n derivin són els elements de planificació de les polítiques de mitigació en l'àmbit energètic.

Tercera. Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic amb l'horitzó 2013-2020

L'Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic amb l'horitzó 2013-2020 (Escacc), aprovada per un acord del Govern del 13 de novembre de 2012, és, amb les modificacions pertinents derivades dels acords internacionals que es vagin produint, d'acord amb els articles 10.1, 28.1 i 28.2, l'element de planificació de les polítiques d'adaptació a partir del qual els departaments de la Generalitat, en l'àmbit de les competències respectives, han de desenvolupar els plans d'acció sectorials corresponents d'acord amb l'article 10.3.

Quarta. Consum d'energia procedent de fonts renovables a les instal·lacions públiques

1. En aplicació de l'article 28.2, el 2020 un mínim del 70% del consum d'energia elèctrica total del conjunt dels departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen ha de procedir de fonts renovables. El 2030 n'ha de procedir el 100%.
2. En aplicació de l'article 28.2, el 2020 un mínim del 20% del consum energètic total del conjunt de les instal·lacions públiques de gestió de residus, de sanejament d'aigües residuals urbanes i de potabilització d'aigua la gestió de les quals és competència dels departaments de la Generalitat o dels organismes que en depenen ha de procedir de fonts pròpies d'origen renovable.

Cinquena. Pla d'estalvi i eficiència energètics als edificis i equipaments de la Generalitat

1. El Govern ha d'elaborar cada cinc anys un pla d'estalvi i eficiència energètics per als seus edificis i equipaments. Aquest pla ha d'incloure els elements i criteris establerts pel departament competent en matèria d'energia i les mesures de coordinació, impuls i desenvolupament necessàries per a complir el que estableix

CVE-DOGC-A-17213111-2017

l'article 29.1.c. Així mateix, el pla ha d'incorporar un objectiu en matèria de consum d'energies renovables, tenint en compte el que estableix la disposició addicional quarta.

2. L'Administració de la Generalitat ha de complir el 3% anual de renovació energètica dels edificis públics que la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, relativa a l'eficiència energètica, estableix per a les administracions centrals dels estats membres.

Sisena. Termini per a la implantació de la petjada de carboni de productes

1. Els productes a què fa referència l'annex III.1 s'han de comercialitzar d'acord amb el que estableix l'article 56 a partir de l'1 de gener de 2020.

2. Els productes a què fa referència l'annex III.2 s'han de comercialitzar d'acord amb el que estableix l'article 56 a partir de l'1 de gener de 2021.

Setena. Declaració de la Mediterrània com a zona lliure de prospeccions i activitats d'extracció i explotació d'hidrocarburs

El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries i fer les actuacions pertinents davant els organismes competents per a declarar la Mediterrània zona lliure de prospeccions i activitats d'extracció i explotació d'hidrocarburs.

Disposicions transitòries

Primera. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic

Mentre no es desplegui per reglament la composició, el funcionament, el règim de les convocatòries, la creació de grups de treball i la constitució de l'òrgan col·legiat a què fa referència l'article 30, s'aplica a aquests efectes l'Acord del Govern adoptat el 18 d'octubre de 2011 sobre la composició i les funcions de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic.

Segona. Constitució de la Taula Social del Canvi Climàtic i del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic

La Taula Social del Canvi Climàtic i el Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic s'han de constituir en el termini de sis mesos a comptar de l'aprovació d'aquesta llei.

Tercera. Sol·licituds de llicència d'edificis nous i d'edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació

1. Les sol·licituds de llicència d'edificis nous i d'edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació han d'incloure un disseny que compleixi els requisits corresponents a un edifici de consum d'energia gairebé nul a partir de l'1 de gener de 2020 si són de titularitat privada i a partir de l'1 de gener de 2018 si són de titularitat pública.

2. Els departaments competents en matèria d'energia i habitatge del Govern han d'establir, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els requisits que ha de complir un edifici per a ésser considerat de consum d'energia gairebé nul.

3. Els edificis existents amb valor arquitectònic o històric han d'assolir els objectius que estableix aquesta disposició mitjançant una planificació específica i un règim d'excepcionalitats.

4. El Govern ha de promoure, mitjançant incentius fiscals i ajuts, l'adopció de mesures que permetin d'obtenir la condició d'edifici amb consum d'energia gairebé nul tant als edificis nous com als edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació.

Quarta. Sol·licitud de permís per a instal·lar punts de recàrrega per a vehicles elèctrics i accés públic a l'ús

CVE-DOGC-A-17213111-2017

d'aquests punts

1. La instal·lació i l'activitat d'implantació de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics està sotmesa al règim de declaració responsable.
2. Si s'instal·la un punt de recàrrega per a vehicles elèctrics dins l'àmbit d'una activitat que ja té llicència municipal, no cal cap nova llicència, però s'ha de fer la comunicació preceptiva del canvi no substancial a l'ajuntament.
3. Les instal·lacions que prestin el servei de càrrega ràpida i semiràpida que hagin obtingut ajuts públics han de poder ésser desbloquejades per qualsevol usuari de vehicle elèctric sense que calgui la intervenció de terceres persones.
4. Les instal·lacions que prestin el servei de càrrega ràpida i semiràpida que hagin obtingut ajuts públics estan obligades a donar accés a tots els usuaris de vehicle elèctric sense que calgui donar-se d'alta prèviament del servei.
5. Els propietaris de les instal·lacions a què fan referència els apartats 3 i 4 les han d'adaptar al que estableixen els dits apartats en el termini de sis mesos a comptar de la data de publicació d'aquesta llei.

Cinquena. Renovació dels primers membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic

Els primers membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic han de perllongar llurs funcions fins al 2025, any en què s'escau la primera renovació parcial del Comitè. Aquell any s'han de renovar dos membres, que s'han d'escollir per sorteig. El 2027 s'han de renovar dos membres més, que s'han d'escollir per sorteig entre els quatre membres del primer Comitè. El 2029 s'han de renovar els dos membres que resten del primer Comitè.

Sisena. Pressupostos de carboni

1. Els pressupostos de carboni per als períodes 2021-2025 i 2026-2030 s'han d'aprovar com a màxim el 31 de desembre de 2020.
2. El pressupost de carboni per al període 2031-2035 s'ha d'aprovar com a màxim el 31 de desembre de 2023.

Disposició derogatòria

Es deroguen totes les normes que s'oposen al que estableix aquesta llei i, específicament, les seccions primera, segona, tercera, quarta i cinquena del capítol IX («Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica») de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

Disposicions finals

Primera. Inventari d'emissions a l'atmosfera de Catalunya

1. El Govern ha de revisar cada dos anys la llista de contaminants de l'annex I. La primera revisió s'ha de fer en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.
2. S'habilita el Govern per a revisar, en qualsevol moment, la llista de contaminants de l'annex I en cas que calgui adaptar-la al que estableixen les directrius europees i internacionals en matèria de canvi climàtic.

Segona. Integració dels objectius d'aquesta llei als plans i programes sectorials

CVE-DOGC-A-17213111-2017

D'acord amb els articles 6.1, 10.2 i 28.1, els departaments de la Generalitat, en un termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, han d'adaptar llur planificació i programació sectorials als objectius indicats en matèria de reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i de vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic.

Tercera. Mètode de càlcul dels inventaris i habilitació de les entitats de certificació

En el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, el departament competent en matèria de canvi climàtic ha d'establir el mètode de càlcul dels inventaris i ha de concretar l'habilitació de les entitats de certificació i el calendari d'aplicació en tots els aspectes a què fan referència els articles 20, 21 i 29.1 i que calguin per a aplicar-los correctament. Així mateix, basant-se en el coneixement existent en matèria de vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic i al volum de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, ha d'establir l'abast concret de les infraestructures afectades i de les possibles excepcions.

Quarta. Inventari d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle als departaments de la Generalitat i als organismes que en depenen

En aplicació de l'article 29.1, els departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen han de disposar, en el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, d'un inventari de llurs emissions directes de gasos amb efecte d'hivernacle derivades del consum de combustibles fòssils, de gasos fluorats i del consum d'electricitat. En el termini de dos anys a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, els departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen han d'incorporar al dit inventari les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle indirectes que siguin rellevants per a llur organització.

Cinquena. Fons Climàtic

El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, ha d'establir per reglament el funcionament del Fons Climàtic, que, transitòriament, fins que no estiguin desenvolupats els instruments de fiscalitat ambiental, ha d'incorporar els ingressos obtinguts de la subhasta de drets d'emissió del règim de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle que s'acordin amb l'Estat i una partida pressupostària ordinària per a la lluita contra el canvi climàtic.

Sisena. Desenvolupament d'estratègies específiques en matèria d'energia

D'acord amb l'article 19, el departament competent en matèria d'energia ha de desenvolupar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les estratègies específiques següents:

- a) El desenvolupament d'un marc normatiu que afavoreixi l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables.
- b) El foment de la generació d'energia distribuïda i la implantació de xarxes de distribució d'energia intel·ligents.
- c) La promoció del model contractual de rendiment energètic amb garantia d'estalvi com a forma prioritària de col·laboració pública i privada per a la renovació energètica d'edificis i equipaments públics.
- d) El desenvolupament i impuls d'una estratègia catalana d'infraestructures de recàrrega de vehicle elèctric que permeti desplegar punts de recàrrega vinculats als habitatges i llocs de feina i aprofundir en la formació dels instal·ladors, dels administradors de finques i dels promotors d'edificis.
- e) La planificació i el desplegament de la xarxa ràpida estratègica per a garantir la cobertura de subministrament en desplaçaments interurbans amb distàncies màximes de 150 quilòmetres o les que es determinin a mesura que avanci la tecnologia d'emmagatzematge elèctric.

Setena. Garantia d'accés als recursos bàsics d'energia i aigua

1. El Govern i, si escau, els ens locals, en l'àmbit de les competències respectives, amb l'objectiu de garantir l'accés universal de tota la població a un consum mínim vital de determinats recursos bàsics, han d'impulsar els mecanismes prestacionals necessaris per a garantir-lo en el cas de subministraments d'energia *elèctrica*,

CVE-DOGC-A-17213111-2017

combustibles no carburants i aigua.

2. D'acord amb l'apartat 1, s'han de dissenyar els mecanismes prestacionals necessaris per a assegurar el mínim vital en els subministraments d'energia elèctrica, combustibles no carburants i aigua per a la població en situació de pobresa i risc d'exclusió social.

3. Els departaments competents en matèria de benestar social, energia i aigua i, si escau, els ens locals han de definir les condicions i la metodologia que permetin d'establir el consum mínim d'energia i aigua necessaris per a assegurar la cobertura del mínim vital per a la població en situació de pobresa i risc d'exclusió social.

Vuitena. Projecte de Llei de prevenció dels residus i d'ús eficient dels recursos

El Govern ha de presentar al Parlament, en el termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, un projecte de llei de prevenció dels residus i d'ús eficient dels recursos, com a llei marc que empari els canvis legislatius necessaris per a avançar cap a una economia circular, baixa en carboni i basada en la sostenibilitat, la producció neta, la responsabilitat ampliada del productor i el residu zero.

Novena. Elaboració d'un projecte de llei de foment de l'agricultura i la ramaderia sostenibles

El Govern ha d'elaborar un projecte de llei de foment de l'agricultura i la ramaderia sostenibles.

Desena. Elaboració d'un projecte de llei de biodiversitat, patrimoni natural i connectivitat biològica

El Govern ha d'elaborar un projecte de llei de biodiversitat, patrimoni natural i connectivitat biològica.

Onzena. Elaboració del projecte de llei de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle

1. El Govern ha de presentar al Parlament el projecte de llei de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle, de manera que el Parlament pugui aprovar la llei corresponent i l'impost pugui entrar en vigor el 2019. En tot cas, el Govern n'ha d'aprovar l'avantprojecte abans de l'1 de desembre de 2017 i n'ha de donar compte a la comissió del Parlament competent en matèria de medi ambient.

2. El projecte de llei de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle ha de tenir en compte, en tot cas, els aspectes següents:

a) L'impost ha de gravar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de les activitats econòmiques.

b) Els ingressos derivats de l'impost s'han de destinar a la dotació del Fons Climàtic.

c) El fet imposable de l'impost són les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de les activitats econòmiques produïdes durant llur funcionament normal, anormal i excepcional.

d) Les activitats econòmiques a les quals s'ha d'aplicar l'impost són totes les activitats amb instal·lacions subjectes a la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 13 d'octubre, i també les activitats que inclou l'annex I.1 de la Llei 20/2009, encara que no tinguin instal·lacions subjectes a la Directiva 2003/87/CE.

e) La quota s'ha de determinar en funció de la base imposable i del tipus impositiu, el qual ha de tenir caràcter progressiu en funció del volum de les emissions. Per a determinar el tipus impositiu, s'han de tenir en compte les càrregues fiscals directes i indirectes que incideixen en el preu total de les emissions de CO₂ eq, de manera que aquest se situï en un valor estimat mitjà d'uns 10 € / tCO₂ eq, que ha d'augmentar biennalment fins a assolir un valor d'uns 30 € / tCO₂ eq el 2025. Aquesta progressió temporal ha de tenir en compte els resultats de l'avaluació dels pressupostos de carboni. També s'han de tenir en compte els costos fixos derivats del seguiment, la notificació i la verificació (MRV, en anglès) en el cas de les instal·lacions que són dins el mercat de comerç de drets d'emissió.

f) El càlcul de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle s'ha de determinar a partir de l'equivalència en incidència climàtica de les emissions directes netes de diòxid de carboni, metà i òxid nítric produïdes per l'activitat i derivades del consum de combustibles fòssils, de llur procés productiu i de la gestió de dejeccions ramaderes duta a terme dins l'explotació, si s'escau. Les metodologies de càlcul s'han de basar en

CVE-DOGC-A-17213111-2017

procediments internacionalment validats.

Dotzena. Elaboració del projecte de llei de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells

1. El Govern ha de presentar al Parlament el projecte de llei de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells, de manera que el Parlament pugui aprovar la llei corresponent i l'impost pugui entrar en vigor el 2019. En tot cas, el Govern n'ha d'aprovar l'avantprojecte abans de l'1 de desembre de 2017 i n'ha de donar compte a la comissió del Parlament competent en matèria de medi ambient.

2. El projecte de llei de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells ha de tenir en compte, en tot cas, els aspectes següents:

a) L'impost ha de gravar les emissions d'òxids de nitrogen (NOx) durant les maniobres d'atracament i durant l'estada del vaixell al moll.

b) Els ingressos derivats de l'impost s'han de destinar a la dotació del Fons Climàtic.

c) La base imposable són els quilograms d'òxids de nitrogen emesos pel vaixell durant les maniobres i durant la seva estada al port. Les emissions d'òxids de nitrogen s'han de calcular amb la metodologia establerta per la Unió Europea a través de l'Agència Europea de Medi Ambient i utilitzant els factors d'emissió aprovats per aquesta.

d) La quota s'ha de determinar en funció de la base imposable i del tipus impositiu, que s'ha de situar en un valor estimat de 1.000 € / tNOx.

Tretzena. Modificació de les disposicions addicionals 9 i 10 de la Llei 4/2017, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017

1. Es modifica la disposició addicional 9 de la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, que resta redactada de la manera següent:

«Disposició addicional 9. Fons Climàtic

»1. Es crea el Fons Climàtic, dins la secció «Despeses de diversos departaments (DD01)».

»2. El Fons Climàtic té l'objectiu d'impulsar actuacions relacionades amb la lluita contra el canvi climàtic.

»3. El Fons Climàtic s'ha de dotar, com a mínim, amb el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.»

2. Es modifica l'apartat 3 de la disposició addicional 10 de la Llei 4/2017, que resta redactat de la manera següent:

«3. El Fons del Patrimoni Natural s'ha de dotar, com a mínim, amb el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.»

Annex I. Llista de contaminants a l'atmosfera inclosos en l'Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya (article 8.1)

a) Acidificadors, precursors d'ozó i gasos amb efecte d'hivernacle:

SOx: Òxids de sofre (SO₂ i SO₃).

NOx: Òxids de nitrogen (NO i NO₂).

COVNM: Compostos orgànics volàtils no metàncics (se n'exclouen els clorofluorocarburs).

CH₄: Metà.

CO: Monòxid de carboni.

CO₂: Diòxid de carboni.

N₂O: Òxid nitrós.

NH₃: Amoníac.

SF₆: Hexafluorur de sofre.

HFC: Hidrofluorocarburs.

PFC: Perfluorocarburs.

b) Metalls pesants:

Arsènic (As), cadmi (Cd), crom (Cr), coure (Cu), mercuri (Hg), níquel (Ni), plom (Pb), seleni (Se), zinc (Zn) i llurs compostos sòlids i gasosos.

c) Partícules:

PM_{2,5}: Partícules de diàmetre aerodinàmic inferior a 2,5 micres.

PM₁₀: Partícules de diàmetre aerodinàmic inferior a 10 micres.

PST: Partícules en suspensió totals.

d) Contaminants orgànics persistents (COP):

HCH: Hexaclorociclohexà.

PCP: Pentaclorofenol.

HCB: Hexaclorobenzè.

TCM: Tetraclorometà.

TRI: Tricloroetilè.

PER: Percloroetilè.

TCB: Triclorobenzè.

TCE: Tricloroetà.

DIOX: Dioxines i furans.

HAP: Hidrocarburs aromàtics policíclics.

PCB: Policlorobifenils.

Annex II. Contingut mínim de l'informe sobre el grau d'assoliment dels objectius i de les mesures correctores a què fa referència l'article 29.1.e

a) Inventari d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

b) Mesures d'estalvi i eficiència energètics i en l'ús de l'aigua en edificis.

c) Mesures de reducció de la generació de residus i de millorament de la gestió de residus.

d) Grau d'eficiència energètica dels edificis i les instal·lacions.

e) Mesures d'implantació d'energies renovables.

CVE-DOGC-A-17213111-2017

- f) Mesures de foment del transport col·lectiu.
- g) Mesures per a la introducció de vehicles amb baixes emissions de diòxid de carboni.
- h) Actuacions en matèria d'ambientalització de la contractació pública, amb una incidència especial en els grups de productes definits com a prioritaris per la Unió Europea i en els que estableixen les guies d'ambientalització de la Generalitat.

Annex III. Productes sotmesos a avaluació de la petjada de carboni

Els productes sotmesos a avaluació de la petjada de carboni segons el que estableix l'article 56 són:

- a) Productes i materials per a la construcció comercialitzats a Catalunya.
- b) Productes industrials finals comercialitzats a Catalunya.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 1 d'agost de 2017

Carles Puigdemont i Casamajó
President de la Generalitat de Catalunya

Josep Rull i Andreu
Conseller de Territori i Sostenibilitat

(17.213.111)

A continuació el text de l'acord del Consell de Ministres:

"El Consejo de Ministros ha aprobado un Acuerdo por el que se solicita del presidente del Gobierno la interposición de un recurso de inconstitucionalidad contra los artículos: 2.2.e), 4.e), 5, 6, 7, 8, 11, 16.3, 19, 21.4, 24.3, 24.4, 39.3, 40 a 50, 51, 52; las disposiciones adicionales primera, segunda, tercera y séptima; disposición transitoria tercera; y las disposiciones finales quinta y sexta de la Ley catalana del Cambio Climático, aprobada por el Parlamento de Cataluña el 1 de agosto de 2017.

El objeto de la Ley es la regulación de las medidas encaminadas a la mitigación y la adaptación al cambio climático, la definición del modelo de gobernanza de la Administración pública con relación al cambio climático y el establecimiento de impuestos como instrumento para actuar contra el cambio climático

Los artículos impugnados invaden las competencias que el artículo 149.1 de la Constitución atribuye al Estado en materia de bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica (regla 13.ª), bases de régimen minero y energético (regla 25.ª) y legislación básica sobre protección del medio ambiente, sin perjuicio de las facultades de las Comunidades Autónomas de establecer normas adicionales de protección (regla 23ª).

El recurso de inconstitucionalidad hace expresa invocación del artículo 161.2 de la Constitución, a fin de que se produzca la suspensión de los preceptos de Ley autonómica objeto de impugnación."

En concret s'han suspès els **articles**

2.2.e): Article 2. Finalitats (...)

2. A més de les finalitats a què fa referència l'apartat 1, són finalitats específiques d'aquesta llei: (...)

e) Establir mecanismes que proveeixin informació objectiva i avaluable sobre tots els aspectes relacionats amb el canvi climàtic, la seva evolució temporal i els seus impactes.

4.e) Article 4. Definicions e) Edifici de consum energètic gairebé nul: edifici amb un nivell d'eficiència energètica molt elevat, calculada d'acord amb la metodologia que estableix l'annex I de la Directiva 2010/31/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 19 de maig, relativa a l'eficiència energètica dels edificis. La quantitat gairebé nul·la o molt baixa de l'energia requerida ha d'estar àmpliament coberta per energia procedent de fonts renovables, inclosa l'energia produïda in situ o en l'entorn de l'edifici.

Es suspèn tot el capítol sobre Mitigació del canvi climàtic

Article 5. Objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

1. El Govern ha de presentar al Parlament els objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels contaminants de l'aire per als períodes de compliment que estableixin la Unió Europea i l'Organització Mundial de la Salut per tal que el Parlament, si

escau, els aprovi. Aquests objectius s'han de revisar cada cinc anys. Només es poden modificar abans de la dita revisió si es tenen nous coneixements que poden alterar substancialment els paràmetres de les bases per a la presa de decisions.

2. L'objectiu per a cada període de compliment es fixa prenent com a referència la reducció acordada per al conjunt de la Unió Europea i els criteris de repartiment d'esforços que la Unió Europea fixa per als estats membres, incorporant-hi sempre les actualitzacions que la Conferència de les Parts (COP) de la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic estableixi.

Article 6. Marc estratègic de referència de mitigació

1. El Govern ha d'aprovar el Marc estratègic de referència de mitigació, en el termini d'un any a comptar de la data de publicació d'aquesta llei, a proposta de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic i amb la participació dels ens locals i els altres actors implicats. Aquest marc estratègic té una validesa de cinc anys. El Govern ha de presentar al Parlament informes anuals sobre el seu compliment.

2. El Marc estratègic de referència de mitigació és l'instrument que recull els objectius d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels contaminants de l'aire per als períodes considerats, i també una proposta de les mesures necessàries per a assolir-los de manera planificada i establint indicadors quantitius anuals de l'impacte de les accions. Aquest marc estratègic, detallat sectorialment, és de compliment obligatori per als actors implicats.

Article 7. Pressupostos de carboni

1. Els pressupostos de carboni, com a mecanisme de planificació i seguiment per a la integració dels objectius d'aquesta llei en les polítiques sectorials, s'han de concretar d'acord amb l'article 5. S'estableixen per períodes de cinc anys i s'aproven amb una antelació de deu anys.

2. Correspon al Parlament d'aprovar els pressupostos de carboni, a proposta del Govern, prenent com a base les recomanacions del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic i presentant-los prèviament a la Taula Social del Canvi Climàtic.

3. Els pressupostos de carboni, a més de la quantitat total d'emissions permeses per al conjunt de Catalunya, han d'indicar quina part correspon als sectors coberts per un sistema de comerç de drets d'emissió, en conjunt, i quina part correspon a sectors no coberts per aquest sistema, també en conjunt. 4. Per a establir cada pressupost de carboni, s'han de tenir en compte, entre altres factors, el coneixement científic, els impactes sobre els diferents sectors i els potencials de reducció de cada un, les circumstàncies econòmiques i socials, la competitivitat, la política energètica, els escenaris d'emissions i els nous tractats internacionals.

Article 8. Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO2 de Catalunya

1. El departament competent en matèria de medi ambient, per a fer el seguiment de les emissions i la planificació de les polítiques, ha d'elaborar l'Inventari d'emissions a

l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya. Aquest inventari recull les emissions a l'atmosfera de substàncies procedents tant de fonts naturals com antropogèniques que poden incidir en la salut de les persones, en la degradació de materials, en els éssers vius i en el funcionament dels ecosistemes, d'acord amb la llista de contaminants de l'annex I.

2. Les emissions dels gasos amb efecte d'hivernacle inclosos a l'Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya i l'evolució de la capacitat de captació del diòxid de carboni dels embornals constitueixen l'Inventari d'emissions de GEH de Catalunya, que s'ha d'elaborar d'acord amb els criteris definits per la Unió Europea i pel Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic.

3. Els inventaris d'emissions s'han d'actualitzar anualment i han d'estar disponibles al portal institucional de la Generalitat.

4. El departament competent en matèria de medi ambient ha d'elaborar, amb una periodicitat no superior a cinc anys, la petjada de carboni de Catalunya, en què, a més de les emissions estimades d'acord amb els inventaris a què fa referència l'apartat 2, s'han de tenir en compte les importacions i exportacions.

Del Capítol II. Adaptació al canvi climàtic es suspèn:

Article 11. Instruments de planificació i programació

1. Amb la finalitat de reduir la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, els instruments de planificació i programació sectorials han de tenir en compte: a) L'avaluació sistemàtica dels impactes observats i previstos del canvi climàtic sobre els sectors socioeconòmics, els sistemes productius, els sistemes naturals i els territoris més vulnerables. b) El coneixement disponible en matèria de projeccions climàtiques a Catalunya per a diversos horitzons temporals. c) L'establiment de les mesures de resposta viables econòmicament, socialment i ambientalment que han d'adoptar les institucions públiques i els agents privats amb l'objectiu d'adaptar-se als impactes del canvi climàtic. d) Un sistema de seguiment dels efectes de la planificació en matèria d'adaptació.

2. Els nous plans i projectes han d'incloure en l'informe d'impacte ambiental una avaluació d'adaptació als efectes del canvi climàtic d'acord amb els escenaris més probables previstos en els informes del Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic.

Article 16. Aigua (...)

3. La interconnexió de les xarxes d'abastament com a mesura que atorga seguretat al sistema d'abastament d'aigua potable només s'ha de fer en casos excepcionals, i sempre que no comporti una interconnexió de conques hídriques que pugui donar lloc a transvasaments permanents entre conques. Aquesta interconnexió no ha d'implacar una captació d'aigües que faci minvar de manera important el cabal ecològic aigües avall del punt de captació.

Article 19. Energia

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'energia han d'anar encaminades a la transició energètica cap a un model cent per cent renovable, desnuclearitzat i descarbonitzat,

neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, que redueixi la vulnerabilitat del sistema energètic català i garanteixi el dret a l'accés a l'energia com a bé comú, i concretament han d'anar encaminades a: a) Impulsar polítiques d'estalvi i eficiència energètics, amb l'objectiu de reduir el consum final d'energia almenys un 2% anual per a arribar com a mínim al 27% l'any 2030, excloent-ne els usos no energètics. b) Promoure les energies renovables, que s'han de desenvolupar, sempre que sigui possible, aprofitant espais ja alterats per l'activitat humana, i minimitzar així l'ocupació innecessària del territori. c) Impulsar un model energètic en què el consum de combustibles fòssils tendeixi a ésser nul, per tal que el 2030 es pugui assolir el 50% de participació de les energies renovables en el sistema elèctric català per a poder arribar al 100% de renovables el 2050. d) L'adopció de mesures de caràcter normatiu que afavoreixin l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables i la participació d'actors locals en la producció i distribució d'energia renovable. e) El foment de la generació d'energia distribuïda i noves opcions en distribució i contractació de subministraments, i la implantació de xarxes de distribució d'energia intel·ligents i xarxes tancades. f) La promoció de la creació d'un clúster de recerca i producció en energies renovables a partir dels centres de recerca en energies renovables presents a Catalunya.

2. Per a la transició energètica cap a un model cent per cent renovable, desnuclearitzat i descarbonitzat, neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, s'ha de: a) Establir un pla de transició per al tancament, no més enllà del 2027, de les centrals nuclears, vetllant per la preservació dels llocs de treball directes que generen en el territori. b) Dissenyar un sistema de tarifes que penalitzin el sobreconsum.

3. L'Institut Català d'Energia ha d'impulsar i realitzar, en col·laboració amb els departaments de la Generalitat, els programes i les actuacions necessaris en matèria d'energies renovables i d'estalvi i eficiència energètics per a assolir els objectius que estableix aquesta llei. L'Institut ha d'actuar com a impulsor de les actuacions en aquest àmbit de les administracions locals amb competències energètiques i ha de preparar les estructures conceptuals i tecnològiques necessàries per a transformar-se en una agència catalana de l'energia amb capacitat de governança, regulació i control sobre el Pacte nacional per a la transició energètica a Catalunya.

4. El Govern no ha de concedir permisos d'exploració per a l'obtenció de gas i petroli d'esquist per fracturació hidràulica horitzontal (fracking), incloent-hi la relacionada amb l'obtenció de gas metà de capes de carbó amb utilització de fracturació induïda.

5. El Govern ha d'adoptar les propostes normatives pertinents, una vegada acordat el Pacte nacional per a la transició energètica a Catalunya, amb relació a l'autoconsum d'electricitat solar fotovoltaica, per a afavorir la implantació de les tecnologies de generació elèctrica distribuïda als edificis, amb una gestió activa de la demanda i producció d'energia elèctrica i amb el suport de les tecnologies d'emmagatzematge d'energia, per a reduir els consums energètics, maximitzar les capacitats del sistema elèctric i millorar-ne la sostenibilitat ambiental i econòmica global. Així mateix, el Govern ha de modificar la legislació per tal d'agilitar la tramitació de la implantació de parcs eòlics.

6. La planificació energètica ha d'incorporar els objectius de reducció d'emissions que estableix aquesta llei. Els plans d'energia i de mitigació del canvi climàtic s'han d'elaborar de manera integrada.

Article 21. Infraestructures (...)

4. El departament competent en matèria de medi ambient ha de desenvolupar un pla d'electrificació progressiva dels principals ports per tal de facilitar la connexió a la xarxa elèctrica local dels vaixells amarrats.

Article 24. Transports i mobilitat (...)

3. El Govern ha de promoure les mesures necessàries en el sector de l'automoció perquè els vehicles motoritzats nous no siguin de combustió interna fòssil a partir del 2030 i perquè el sector de l'automoció passi d'un model exclusiu de cavalls fiscals a un d'emissions contaminants.

4. S'ha de reduir en un 50% la dependència dels combustibles fòssils, especialment dels derivats del petroli en l'àmbit del transport rodat i dels ports de mercaderies i esportius en l'horitzó de l'any 2040.

Article 39. Creació d'impostos ambientals (...)

3. S'eliminen les bonificacions, les devolucions i les altres mesures similars sobre l'adquisició i el consum de recursos energètics d'origen fòssil i derivats. S'exclouen d'aquesta eliminació els ajuts a l'adquisició i el consum de recursos energètics d'origen fòssil per a la maquinària del sector primari, mentre no hi hagi una font d'energia alternativa viable

Es suspèn tota la **Secció segona. Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica** que comprèn dels articles 40 a 50.

Article 51. Fons Climàtic

1. El Fons Climàtic és un fons de caràcter públic, sense personalitat jurídica, adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic, i que té com a objectiu esdevenir un instrument necessari per a l'execució de polítiques i accions de mitigació i adaptació al canvi climàtic.

2. El Fons Climàtic pot impulsar les actuacions següents, entre d'altres: a) El foment de les energies renovables i de l'eficiència energètica. b) La descentralització de xarxes i l'autoconsum energètic. c) Els habitatges energèticament eficients. d) La mobilitat sostenible. e) L'eficiència i l'estalvi d'aigua. f) La conservació de la biodiversitat i la lluita contra la pèrdua d'aquesta. g) La reducció d'impactes sobre la salut i la sanitat animal i vegetal. h) La garantia de protecció de la població davant de l'increment del risc de fenòmens meteorològics extrems. i) Els equipaments més eficients. j) La modificació dels processos de producció per a reduir les emissions contaminants. k) La gestió forestal sostenible. l) La recerca i la innovació en l'àmbit del canvi climàtic. m) La sensibilització, informació i educació sobre el canvi climàtic. n) La transformació del model agroindustrial en un nou model que garanteixi la sobirania alimentària. o) La reducció de gasos amb efecte d'hivernacle en el sector agrari. p) L'adaptació i la reducció de la vulnerabilitat dels

sectors econòmics i dels sistemes naturals. q) Qualsevol altra que sigui necessària per a complir els objectius d'aquesta llei.

3. El Fons Climàtic es finança amb els recursos econòmics següents: a) Els ingressos procedents dels instruments que estableix el capítol cinquè. En tot cas, s'han de destinar al Fons Climàtic el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica. b) Els ingressos procedents de la participació en sistemes de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle de la Unió Europea, o d'altres instruments de fiscalitat climàtica d'àmbit estatal. c) La part dels ingressos de les assignacions tributàries de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a finalitats d'interès social que corresponguin a la Generalitat i que aquesta destini a la protecció del medi. d) Qualsevol altra font de recursos econòmics que el Govern consideri adequada.

4. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic estableix les prioritats d'actuació i el repartiment corresponent atenent les disponibilitats econòmiques del Fons Climàtic, la planificació sectorial i l'anàlisi costeficiència.

Article 52. Règim de comerç de drets d'emissió

1. Correspon al departament competent en matèria de canvi climàtic l'autorització, la supervisió, el control i el seguiment a Catalunya de totes les activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea, transitòriament fins que s'adopti un nou instrument més eficaç de lluita contra el canvi climàtic.

2. El Govern ha d'establir els mecanismes administratius i de suport necessaris per a facilitar als qui aconsegueixen activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió situades a Catalunya el compliment dels requisits que estableix la normativa en aquesta matèria.

3. El Govern ha d'establir per reglament els mecanismes d'habilitació, acreditació de verificadors i certificació de persones físiques que puguin complir les tasques de verificació, d'acord amb la normativa europea, i també la supervisió de llurs actuacions.

Disposicions addicionals

Primera. Objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle 1. L'objectiu de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle per a l'any 2030 és del 40% respecte a l'any base (1990), del 65% per al 2040 i del 100% per al 2050.

2. L'objectiu de reducció dels òxids de nitrogen per a l'any 2020 és del 35%, i el de reducció de les partícules en suspensió de menys de 10 micres, del 30%.

3. Els objectius de reducció de gasos amb efecte d'hivernacle per a les energies renovables en la producció energètica i per a l'eficiència energètica són del 100% amb l'horitzó d'un model neutre en emissions de carboni per al 2050.

4. El departament competent en matèria de medi ambient ha d'establir objectius concrets, sectorials, de regulació vinculant i amb indicadors anuals per a períodes de cinc anys, tenint en compte els sectors que tenen més potencial de reducció d'emissions amb menors costos econòmics i basant-se en la seva política de transició energètica, amb la redacció del corresponent pla de transició energètica, i en el que estableix aquesta llei.

Segona. Mitigació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en l'àmbit de l'energia El Govern ha d'impulsar l'aprovació d'un pacte nacional per a la transició energètica de Catalunya. Aquest pacte, juntament amb el Pla de l'energia i canvi climàtic de Catalunya (2012-2020), i els documents que se'n deriven són els elements de planificació de les polítiques de mitigació en l'àmbit energètic.

Tercera. Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic amb l'horitzó 2013-2020 L'Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic amb l'horitzó 2013-2020 (Escacc), aprovada per un acord del Govern del 13 de novembre de 2012, és, amb les modificacions pertinents derivades dels acords internacionals que es vagin produint, d'acord amb els articles 10.1, 28.1 i 28.2, l'element de planificació de les polítiques d'adaptació a partir del qual els departaments de la Generalitat, en l'àmbit de les competències respectives, han de desenvolupar els plans d'acció sectorials corresponents d'acord amb l'article 10.3.

Setena. Declaració de la Mediterrània com a zona lliure de prospeccions i activitats d'extracció i explotació d'hidrocarburs

El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries i fer les actuacions pertinents davant els organismes competents per a declarar la Mediterrània zona lliure de prospeccions i activitats d'extracció i explotació d'hidrocarburs.

Disposició transitòria

Tercera. Sol·licituds de llicència d'edificis nous i d'edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació 1. Les sol·licituds de llicència d'edificis nous i d'edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació han d'incloure un disseny que compleixi els requisits corresponents a un edifici de consum d'energia gairebé nul a partir de l'1 de gener de 2020 si són de titularitat privada i a partir de l'1 de gener de 2018 si són de titularitat pública.

2. Els departaments competents en matèria d'energia i habitatge del Govern han d'establir, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els requisits que ha de complir un edifici per a ésser considerat de consum d'energia gairebé nul.

3. Els edificis existents amb valor arquitectònic o històric han d'assolir els objectius que estableix aquesta disposició mitjançant una planificació específica i un règim d'excepcionalitats.

4. El Govern ha de promoure, mitjançant incentius fiscals i ajuts, l'adopció de mesures que permetin d'obtenir la condició d'edifici amb consum d'energia gairebé nul tant als edificis nous com als edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació.

Disposicions finals

Cinquena. Fons Climàtic El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, ha d'establir per reglament el funcionament del Fons Climàtic, que, transitòriament, fins que no estiguin desenvolupats els instruments de fiscalitat ambiental, ha d'incorporar els ingressos obtinguts de la subhasta de drets d'emissió del règim de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle que s'acordin amb l'Estat i una partida pressupostària ordinària per a la lluita contra el canvi climàtic.

Sisena. Desenvolupament d'estratègies específiques en matèria d'energia

D'acord amb l'article 19, el departament competent en matèria d'energia ha de desenvolupar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les estratègies específiques següents: a) El desenvolupament d'un marc normatiu que afavoreixi l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables. b) El foment de la generació d'energia distribuïda i la implantació de xarxes de distribució d'energia intel·ligents. c) La promoció del model contractual de rendiment energètic amb garantia d'estalvi com a forma prioritària de col·laboració pública i privada per a la renovació energètica d'edificis i equipaments públics. d) El desenvolupament i impuls d'una estratègia catalana d'infraestructures de recàrrega de vehicle elèctric que permeti desplegar punts de recàrrega vinculats als habitatges i llocs de feina i aprofundir en la formació dels instal·ladors, dels administradors de finques i dels promotors d'edificis. e) La planificació i el desplegament de la xarxa ràpida estratègica per a garantir la cobertura de subministrament en desplaçaments interurbans amb distàncies màximes de 150 quilòmetres o les que es determinin a mesura que avanci la tecnologia d'emmagatzematge elèctric.